

Speilvendte narrativ

*To ytterpunkter i en diskurs om kulturkamp
som gjenspeiler samme narrativ*

Mathias Noer Thuroczy

Masteroppgave i religion og samfunn

Det teologiske fakultet
UNIVERSITETET I OSLO

Våren 2018

Speilvendte narrativ: *To ytterpunkter i en diskurs om kulturkamp som gjenspeiler samme narrativ.*

© Mathias Noer Thuroczy

2018

Speilvendte narrativ: *To ytterpunkter i en diskurs om kulturkamp som gjenspeiler samme narrativ.*

Mathias Noer Thuroczy

<http://www.duo.uio.no/>

Trykk: In-Trykk & Kopi AS

IV

Sammendrag

Tittel: Speilvendte narrativ. To ytterpunkter i en diskurs om kulturkamp som gjenspeiler samme narrativ

Skrevet av: Mathias Noer Thuroczy

Veileder: Oddbjørn Leirvik

Fakultet: Det teologiske fakultet, Universitetet i Oslo

År: 2018

Etter å ha lest en artikkel på IslamNet.no med overskriften «*snikassimilering av muslimer*» stusset jeg over den speilvendte bruken av begrepet snikislamisering som Siv Jensen introduserte i 2009. Jeg begynte å søke om relasjonen mellom ytterpunkter i debatten mellom innvandringskritikere og islamister. Det var her jeg støtte på Douglas Pratt som i 2015 kom med en teori om gjensidig radikaliserings (på engelsk Islamophobia as Reactive Co-Radicalization). Douglas Pratt bruker eksempler fra Norge og Sveits for å argumentere for at den siste tidens islamistiske terroraksjoner i Europa har skapt en overreaksjon blant de befolkningen i Europeiske land. Etter å ha reflektert over denne problemstillingen kom jeg fram til at dette måtte jo være et gjensidig fenomen der ytterpunktene av en diskurs faktisk hjelper hverandre ved å oppfylle det bilde av fienden de selv forsøker å fremstille. Siden jeg hadde funnet artikkelen om snikislamisering så jeg det som et godt utgangspunkt for å utvikle en problemstilling til masteroppgaven min. Jeg har derfor forsøkt å finne det jeg kaller gjensidig radikaliserings ved å analysere tekster hos Human Rights Service og Islam Net. Jeg har brukt kritisk diskursanalyse for å analysere tekstene og kommentarene til artiklene. Jeg har sett på grunnen til at folk søker til alternative nyhetskilder i et medialiseringperspektiv. Jeg har også forsøkt å finne narrativer på tvers av tekstene. Jeg mener å ha funnet det jeg kaller en trope om kulturkamp i diskursen. Der begge sider av diskursen har flere narrativer som alle peker mot et virkelighetsbilde der Norge er mitt oppe i en kulturkamp som foregår rett foran øynene deres men ikke alle er klar over dette. Da jeg hadde analysert tekstene gikk

det også opp for meg at det ville være vanskelig å bevise at gjensidig radikaliserings fant sted mellom Islam Net og HRS, men det jeg mener å ha funnet i stedet er det jeg har valgt å kalle *speilvendte narrativ*. Med dette mener jeg at hos Islam Net og HRS er det de samme institusjonene som er fienden. Det er staten og mediene som forsøker å ødelegge deres identitet. Grunnen til fenomenet med speilvendte narrativ mener jeg grunner i medias søken etter drama, polarisering og forenkling. Dette gjør det lett å finne fiender for de som leter etter skjulte sammensvergelses med onde hensikter. Når dette gikk opp for meg så jeg også koblingen til konspirasjonsteorier som både HRS og Islam Net hadde. Jeg ender derfor opp med å konkludere at når det kommer til gjensidig radikaliserings må jeg si både ja og nei. Begge organisasjonene gir mer kjøtt på bena til argumentene deres om hvordan fienden oppfører seg. De oppfordrer ikke til vold, men konspirasjonsteoriene som de legitimerer i artiklene sine har fått utsatte personer til å begå voldelige handlinger. I søken etter gjensidig radikaliserings har jeg i stedet funnet speilvendte narrativer.

Nøkkelord: speilvendte narrativer, gjensidig radikaliserings, Islam Net, Human Right Service (HRS), snikislamiserings, islamiserings, snikassimilering, snikislamofobi, medialisering

Forord

Her er plassen til å si takk. Oddbjørn Leirvik som har vært min veileder må takkes for den gode hjelpen han har gitt. Jeg ønsker også å takke Hilde, Goggi og Eli for rettskrivning av oppgaven og for innspill til innholdet. Dette har vært spesielt viktig for meg med tanke på mine utfordringer som dyslektiker. I den forbindelse må også min mor nevnes. Hun skal ha en stor takk for aldri å ha gitt opp. Mari fortjener en takk for hjelpen under innspurten og støtte gjennom alle mine fem år med studier.

Det har vært en lang og til tider tung prosess med å få ferdigstilt masteroppgaven. Særlig i møte med tapet av min far. Jeg dedikerer oppgaven til han.

Oslo, 7. mai 2018

Mathias

Innholdsfortegnelse

1	Innledning	Feil! Bokmerke er ikke definert.
1	Innledning.....	1
1.1	Bakgrunn og problemstilling	2
1.2	Valg av datamateriale	2
1.2.1	Hvorfor analysere ytterpunktene	3
1.3	Tidligere forskning	3
1.4	Begreper.....	4
1.4.1	Radikal/radikalisering	4
1.4.2	Islamisme	5
1.4.3	Konspirasjonsteorier.....	6
1.5	Oppgavens oppbygning	6
2	Islam Net og HRS	8
2.1	Hvem er Islam Net.....	8
2.2	Hvem er HRS.....	9
3	Metode.....	11
3.1	Avgrensning.....	11
3.2	Abduktiv forskningslogikk	12
3.3	Kritisk diskursanalyse.....	12
3.4	Medialiseringsteori	13
3.5	Nettnografi.....	16
3.6	Data: materiale og innsamling	19
3.7	Utvalg	20
3.7.1	Debatt mellom Listhaug og Qureshi: Vet VG hva nazisme er?:.....	20
3.7.2	Fred være med Islamsk Råd som viser sitt sanne ansikt:	20
3.7.3	Vennen til Islam Net i Norge nektes innreise til Danmark:	20
3.7.4	Hva regnes som ekstremisme?:	21
3.7.5	Når politiet bruker radikale muslimer for å forebygge radikalisering av unge muslimer:.....	21
3.7.6	Hæ, kritiske spørsmål her i VG...?:	21
3.7.7	Faten tar valget:	21
3.7.8	Klar for litt mer hatprat	22

3.7.9	Islam Nets venn bannlyses i Bangladesh:	22
3.7.10	Naiviteten ser ut til å være endeløs. Nå politiet:	22
3.7.11	Bli Europas fremtid fundamentalisme?	23
3.7.12	Norske medier lider av langt fremskreden islamofili:.....	23
3.7.13	Aftenposten sliter noe veldig med islam:	23
3.7.14	Norsk «fordomsfritt» forlag pøser på med fordommer mot nordmenn:	23
3.7.15	Solberg fortsetter flørten med totalitære krefter:.....	24
3.7.16	Islamiseringen av Ap:.....	24
3.7.17	Islam-debattens skadelige effekt på integrering:	24
3.7.18	Snikassimilering av muslimer:	25
3.7.19	Imamdebatten: Et tilbakeskritt for det frie demokratiske Norge:	25
3.7.20	Undergraver Islam Net norske verdier?:	25
3.7.21	FrPs innreiseforbud undergraver ytringsfriheten og rettsvesenet:	25
3.7.22	Tiden for Sylvi Listhaug og FrPs snikislamofobi er over:	26
3.7.23	Ali Chisthis sekteriske islamkamp:	26
3.7.24	Alex og Sultan søler kaffen:	26
3.7.25	Shoaib Sultan, er det ikke på tide å endre innpakningen?:.....	26
3.7.26	Ali Chishti, din urett avsløres!:	27
3.7.27	Aina Stenersen er dobbeltmoralisk:	27
3.7.28	Jeg velger ikke klær for å tilfredsstille deg:	27
3.7.29	Hvor høyt må jeg skrike for å bli en av de skamløse?:	27
3.7.30	Niqab signaliserer kun at jeg er muslim:.....	28
3.7.31	Parallellsamfunn dannes når muslimer ekskluderes:	28
3.8	Refleksjoner knyttet til egen posisjonering	28
4	Teori	30
4.1	Skifte av makt i mediebilde	30
4.2	Gjensidig radikaliserings.....	31
4.3	Medialiseringsteori: en teoretisk fordypning.....	34
4.4	Interreligiøse studier	35
4.5	Ekstremisme som en del av religion.....	36
4.6	Troper	37
4.7	Narrativer.....	38
4.8	Narrativ om snikislamisering og FrP sin rolle.....	39

4.9	Radikalisering.....	43
4.10	Narrativer hos HRS.....	43
4.10.1	Om Islam Net.....	44
4.10.2	Om snikislamisering/islamisering.....	45
4.10.3	Om staten som fiende.....	46
4.10.4	Om MSM (Mainstream Media).....	51
4.10.5	Om kulturkamp.....	52
4.11	Narrativer hos Islam Net.....	56
4.11.1	Om assimilering.....	57
4.11.2	Om media.....	61
4.11.3	Om staten som fiende.....	63
4.11.4	Om kulturkamp.....	65
4.12	Konspirasjonsteorier.....	69
4.12.1	HRS i internasjonal kontekst.....	69
4.12.2	Islam Net i internasjonal kontekst.....	71
4.12.3	Arbeiderpartiet.....	72
4.12.4	Konspirasjonsteorier, islamisme og terrorisme.....	75
5	Diskusjon.....	78
5.1	Gjensidig radikalisering?.....	78
5.2	Speilvendte narrativ.....	80
6	Avsluttende oppsummering.....	82
6.1	Veien videre.....	82
	Litteraturliste.....	84

1 Innledning

Den tiden vi nå lever i med sosiale og alternative medier er en turbulent tid. Når jeg skriver denne oppgaven har Sylvi Listhaug fra Fremskrittspartiet (heretter forkortet FrP) nettopp måtte si fra seg sin posisjon som justis- og innvandringsminister etter en post hun la ut på Facebook (heretter forkortet FB). Denne posten omhandlet Arbeiderpartiet (heretter forkortet AP), fremmedkrigere, islam og rikets sikkerhet.

Jeg finner det interessant at vi har kommet til dette punktet der landet er så delt rundt et spørsmål at en FB-post er nok til å sette regjeringen i krise og få en minister til å gå av, samtidig som partiene på hver sin side av saken opplever sterk vekst i sine medlemstall. FrP opplevde en medlemsvekst på 800 medlemmer (NTB, 2018), AP økte med 450 medlemmer (Sjetne, 2018) og Rødt økte med 500 medlemmer etter Listhaug sin avgang (Hansen, 2018). Hva er det med islam og innvandring til Norge som skaper slik splid?

I noen år nå har det vært en flyktningkrise i Europa. Det har kommet store mengder flyktninger fra andre kulturer som flykter til kontinentet, Norge er et av landene som har merket dette presset, og det har påvirket politikken og samfunnet vårt. Da en stor del av flyktningene som kommer til Norge kommer fra land med en muslimsk majoritet har dette skapt en het debatt om fremmedfrykt og om kulturkollisjoner. Det har dukket opp grupper på FB som vil bevare det de kaller *kristne norske verdier* ved ikke å slippe inn flyktninger og andre som mener at det nettopp er å ta disse flyktningene godt imot som står sterkt i verdiene Norge har. Det har også dukket opp sterkt innvandringsfiendtlige organisasjoner som legger ut artikler om innvandrere og de negative konsekvensene innvandring har. Sider som Document.no, Friord.no og Human Rights Service (HRS) kan trygt legges til denne kategorien. Det finnes også institusjoner som forsøker å gi et motsvar til disse sidene. Antirasistisk Senter, NOAS og Frivillighet Norge kan sies å jobbe aktivt for dette.

Jeg ser meg selv som en skeptiker og synes det er interessant å forsøke å se betente diskurser fra et mest mulig objektivt perspektiv. Ved å se etter kjennetegn ved ytterpunkter og reflektere over bakgrunnen for at de har oppstått, kan man få en mer omfattende forståelse for diskurser i seg selv, hva som fører frem polarisering, hvilke krefter som bidrar til å skape splid, og med dette få en økt forståelse for hvordan et tema som det jeg har tatt opp over klarer å sette sinnene i kok på begge sider av saken.

1.1 Bakgrunn og problemstilling

Mitt ønske om å ta for meg dette tema oppstod på bakgrunn av at jeg kom over en artikkel om snikassimilering av muslimer på Islam Net sine hjemmesider. Jeg stusset over ordbruken i overskriften av denne artikkelen, da den for meg så ut til å være inspirert av Siv Jensen's utsagn om snikislamisering. Dette fikk meg til å tenke over hvordan ytterpunktene i diskursen om en såkalt *kulturkamp* inspirerer hverandre.

Etter å ha utforsket relasjoner mellom ytterpunkter i diverse diskurser kom jeg inn på en teori av Douglas Pratt (2015), på engelsk kaldt Reactive Co-radicalization (denne vil jeg heretter omtale med min norske oversettelse *gjensidig radikalisering*). Pratt belyser i sin teori flere av spørsmålene jeg satt med. Jeg gikk deretter videre til å formulere en problemstilling som ble utgangspunktet for min studie:

Finnes det såkalt gjensidig radikalisering mellom islamfiendtlige- og islamistiske organisasjoner i Norge?

For å svare på denne problemstillingen har jeg tatt for meg til sammen 28 artikler med tilhørende kommentarer fra nettsidene til HRS og Islam Net. De kan forstås å representere to ytterpunkter i en diskurs om kulturkamp.

1.2 Valg av datamateriale

Da min problemstilling ikke vil fokusere på voldelige sider av debatten, men heller fokusere på islamofobi og islamister sin relasjon til hverandre, har jeg valgt å skrive om HRS og Islam Net. Islam Net er den mest fremtredende organisasjonen som kan kategoriseres som Islamister i Norge så valget på Islam Net var ganske enkelt andre fremtredende organisasjoner for muslimer kunne også vært Islamsk Råd, men deres retorikk og synlige synspunkter er ikke det jeg vil kalle et ytterpunkt av diskursen på den samme måten som Islam Net er.

Begrunnelsen til at jeg valgte HRS er noenlunde den samme med tanke på at HRS har mye medieomtale spesielt Hege Storhaug som har vært synlig i mediene i mange år. Jeg mener også det er passende å velge disse to institusjonene opp mot hverandre da HRS bruker mye av sine artikler til å skrive om Islam Net.

1.2.1 Hvorfor analysere ytterpunktene

Grunnen til at jeg valgte ytterpunktene i diskursen kommer av at det var her jeg tenkte det var mest sannsynlig å finne narrativer og en retorikk som bidrar til radikaliserings av meningsfeller og meningsmotstandere. Poenget med oppgaven er ikke å se på de institusjonene som er tolerante eller forsøker å komme til en enighet, men heller å se på hvordan ytterpunktene bidrar til å øke polariseringen av diskursens ytterpunkter.

1.3 Tidligere forskning

Douglas Pratt sin teori om det jeg på norsk omtaler som gjensidig radikaliserings er viktig for denne oppgaven og var opphavet til hele problemstillingen. Det finnes også en bok av Sindre Bangstad (2014) med tittelen *Anders Breivik and the Rise of Islamophobia*. Med tanke på at Pratt sin teori bruker nettopp Breivik sin terror på Utøya som et eksempel på teorien om gjensidig radikaliserings var det nyttig å bruke Bangstad sin bok som supplement i denne oppgaven. Bangstad går i sin bok gjennom historien til Islam Net, fra de først ble kjent gjennom en mediaskandale i 2009 og utover. Det var TV-kanalen TV2 som startet skandalen da de fortalte at en muslimsk studentorganisasjon med navnet Islam Net på Høgskolen i Oslo hadde invitert en norsk-pakistansk imam med navnet Zulqarnain Madani for å forelese på et foredrag av Islam Net. Madani hadde et år tidligere forelest ved Universitetet i Oslo for en gruppe studenter som tilhørte Islam Net. TV2 hadde fått tak i noen videoklipp fra denne forelesningen hvor Madani snakket om terrorangrepene på World Trade Center 11. september 2001. Han hadde da kommet med uttalelser som var svært antisemittiske og konspiratoriske (Bangstad 2014:56-57). Bangstad har også sett nærmere på de islamofobiske sitt forhold til AP. Dette er også gunstig for min studie da HRS er aktive i sin kritikk av AP.

1.4 Begreper

For å formidle min studie best mulig vil jeg definere et par begreper som kommer til å ha betydning for oppgaven. Det er mange begreper som gir forskjellige meninger i forskjellige kontekster eller fra person til person. Det er derfor viktig å definere begrepene så lesere av studien tolker den nærmest det jeg forsøker å formidle.

1.4.1 Radikal/radikalisering

Når man skal se nærmere på temaer om radikaliseringsprosesser er det viktig å snakke samme språk. Jeg vil derfor starte med å definere begrepet radikal og deretter begrepet radikalisering. Jeg legger her til grunn defineringer fra store norske leksikon og justis- og beredskapsdepartementet.

Radikal brukes i politikken om personer og organisasjoner som ønsker store og raske endringer av etablerte sosiale, politiske og økonomiske forhold (...) På slutten av 1900-tallet og i særlig grad etter århundreskiftet har ordene "radikal" og "radikalisme" gått gjennom nok en begreps utvidelse, til også og brukes om høyreorienterte og høyre autoritære bevegelser, partier og regimer. Det gjelder også høyre autoritære bevegelser utenfor en tradisjonell, europeisk sammenheng, for eksempel innenfor islam og i hinduismen. (Thorsen 2018, utheving tillagt)

Ved å bruke denne utvidede definisjonen av begrepet radikal kan man si at både Islam Net og HRS kan komme under definisjonen radikal i hver sin respektive del av diskursen.

Radikalisering blir av justis- og beredskapsdepartementet omtalt som: "en prosess der en person i økende grad aksepterer bruk av vold for å oppnå politiske, religiøse eller ideologiske mål" (Justis- og beredskapsdepartementet, 2014, s. 7). Her knyttes begrepene radikal og radikalisering til bruken av vold. Så for at man skal kunne si at HRS og Islam Net radikaliserer hverandre må det være en økende grad av aksept for vold tilstede. Både Islam Net og HRS tar avstand fra vold. Jeg vil derfor se om det er mulig å argumentere for at de

narrativ som legges frem av organisasjonene HRS og Islam Net kan få leserne til å føle at behovet for vold oppstår, og at det foregår en radikaliseringsprosess der leserne blir radikalisert gjennom lesning av artiklene deres.

1.4.2 Islamisme

Når jeg bruker begrepet *islamisme* om Islam Net er dette på grunnlag av en definisjon som er hentet fra The International Crisis Group. De definerer islamisme som en form for formidling som ikke bare er religiøs, men også politisk. Dette vil si at islamisme forstås som en egen form for ideologi innenfor islam. The Crisis Group skiller også mellom flere former for islamisme. De argumenterer for at det er mange som ser på islamister som radikale muslimer og at de derfor bør behandles likt. Å se på disse som det samme er en misforståelse ettersom islamisme kan deles inn i tre forskjellige grener. De tre grenene er *misjonerende*, *politisk* og *jihad*:

- *Misjonerende*: Den islamske bevegelsen som forsøker å konvertere (al-da`wa). Her er ikke politisk makt et mål, men heller å konvertere ikke-muslimer for å preservere den muslimske identiteten og den islamske tro og moral (International Crisis Group, 2015).
- *Politisk*: Refererer til en islamsk politisk bevegelse lik Det muslimske brorskap fra Egypt med forskjellige derivater andre steder. Deres mål er å få politisk makt på et statlig nivå for å reformere systemet innenfra uten bruk av vold (International Crisis Group, 2015).
- *Jihad*: Som bruker vold for å oppnå sine mål. Denne volden kan skje på innsiden av muslimske land som man tror blir kontrollert av ikke-muslimer eller er under okkupasjon. Det blir også brukt globalt for å kjempe mot vesten (International Crisis Group, 2015).

1.4.3 Konspirasjonsteorier

En stor del av denne oppgaven vil handle om konspirasjonsteorier. Konspirasjonsteorier er en forklaringsmodell som går ut på at det som går galt her i verden skyldes sammensvergelse blant mektige grupperinger som forsøker å fremme en agenda. Statsviteren Michael Barkun deler konspirasjonsteorier inn i tre typer etter omfang og fokus:

- *Hendelser*: Tar ofte utgangspunkt i en historisk hendelse og består av utvalgte fakta og spekulasjoner som til sammen skal bevise at det står en ondsinnet konspirasjon bak.
- *Systemkonspirasjonsteorier*: Handler om hvordan ulike samfunnssystem blir undergravet og styrt av en skjult sammensvergelse.
- *Superkonspirasjonsteorier*: Disse slår sammen alle tenkelige konspirasjoner til et stort komplott (Dyrendal, 2018).

Den type konspirasjonsteori som går igjen hos HRS handler om at den norske stat har blitt undergravet av ytre krefter og faller under typen systemkonspirasjonsteori. Islam Net derimot mener ikke at staten har blitt undergravet, men ser heller en rekke avgjørelser i sammenheng og gir en skjult agenda som forklaringsmodell. Dette vil jeg si havner under det Barkun kaller hendelser.

1.5 Oppgavens oppbygning

I dette kapitlet introduserer jeg tematikken til oppgaven, og gir litt informasjon om hvorfor jeg har valgt å skrive om HRS og Islam Net. Jeg begrunner hvorfor jeg mener det er nyttig å studere ytterpunktene i diskursen om innvandrings og islam. Videre ser jeg på tidligere studier av diskursen som oppgaven er en del av. Jeg definerer også en rekke begreper som er sentrale for oppgaven innledningsvis.

I kapittel 2 går jeg over til å fortelle litt mer omfattende om Islam Net og HRS, hva de begge er, om deres oppbygging, og om hva de gjør. Deretter følger kapittel 3 som tar for seg metode. Jeg starter her med å forklare hvordan jeg har gått frem, for så å fortelle om metodene knyttet til studiens ulike faser, og hvordan de knytter seg til temaet i oppgaven. Jeg beskriver videre hvordan jeg har samlet inn datamaterialet. Avsnittet etter består av en refleksjon over egen posisjonering, hvilke effekter dette kan ha for oppgaven, og hva jeg må passe på for å tilstrebe objektivitet.

Deretter følger kapittel 4 som starter med en gjennomgang av aktuell teori som datamaterialet deretter knyttes opp mot videre utover i kapitlet. Dette er oppgavens analysedel. I etterkant av dette følger en diskusjon, kapittel 5. Her tar jeg opp gjensidig radikaliserings og speilvendte narrativ. Så avrundes det hele med en avsluttende oppsummering i kapittel 6, hvor jeg også lufter noen tanker om veien videre.

2 Islam Net og HRS

Hovedfokuset i oppgaven vil ligge på Islam Net og HRS, da det er her jeg har funnet artiklene som til sammen utgjør mitt datamateriale. Begge organisasjonene er aktive i diskursen rundt islam, integrering og innvandring i Norge. Det er likevel noen store skiller mellom dem. For det første er de på hver sin side av diskursen, der HRS er sterkt kritiske til islam og innvandring (med spesielt fokus på innvandring fra muslimsk majoritets land), er Islam Net opptatt av rettighetene til muslimer.

2.1 Hvem er Islam Net

Islam Net er en organisasjon som ble grunnlagt i oktober 2008 av blant annet Fahad Qureshi som er organisasjonens leder. Deres hovedfokus er ifølge dem selv:

Invitere ikke-muslimer til islam og oppklare misoppfatninger.

Inspirere ikke-praktiserende muslimer til å komme tilbake til Allah.

Veilede og undervise konvertitter.

Veilede muslimer til å praktisere islam i henhold til Koranen og sunnah.

Engasjere praktiserende muslimer i Dawah og lære massen av muslimer grunnleggende dawah-ferdigheter.

Engasjere praktiserende muslimer i å søke kunnskap og bli ledere i arbeid for islam.

Forsvare islam, muslimer og våre rettigheter i det norske samfunnet (Islam Net, 2016).

Noen av måtene de gjør dette på er gjennom forskjellige prosjekter som eget boligmarked og jobbmarked for muslimer samt en rekke informasjonskanaler. På nettsiden sin skriver de jevnlig artikler som ofte tar opp diskurser som omfatter muslimer i Norge. De holder også foredrag der de blant annet inviterer lærde muslimer fra utlandet. Disse foredragene har blitt kritisert tidligere da de inviterte ofte har hatt spesielt ekstreme uttalelser (se side om tidligere forskning). Antirasistisk senter har blant annet anbefalt Høgskolen i Oslo ikke låne ut lokaler

til et foredrag med Haitam Al-Haddad som blir sett på som en betydelig autoritet av Islam Net. Al-Haddad mener blant annet at homofile, ex-muslimer og ekteskapsbrytere bør henrettes ved steining. Lederen for Islam Net Fahad Qureshi har vært kritisert en rekke ganger både utenfor Islam men også innenfor. Da Islam Net ble anklaget av de to store norske avisene VG og Dagbladet for å være ekstremister og at de støttet vold og terrorisme (Bangstad, 2014, 60). Politikeren Abid Raja fra Venstre gikk også ut i media og argumenterte for at Islam Net hadde linker til radikale lafi jihadister. Qureshi selv har påstått at de var villige til å samarbeide med politiets sikkerhetstjeneste (PST). Dette førte til at han ble kalt en vantro (kafir) av personer fra den radikale islamistgruppen som senere ville bli kjent som Profetens Ummah (Bangstad, 2014, 60). Det er derfor et tydelig skille mellom Islam Net og radikale grupper som Profetens Ummah. Poenget med denne oppgaven er likevel ikke å påstå at Islam Net er en organisasjon på lik linje med Profetens Ummah, men heller at deres tankegods og narrative de legger fram i sine artikler eventuelt kan bidra til radikaliserings hos sine tilhengere og deres meningsmotstandere i HRS.

2.2 Hvem er HRS

HRS er en organisasjon som legger ut artikler som setter søkelys på i hovedsak negative saker som omhandler innvandring, integrering og islam. Organisasjonens frontfigur kan sies å være Hege Storhaug som har vært mye fremme i media for HRS men også på grunn av den seneste boken hun har gitt ut som har tittelen *Islam, den 11. landeplage*. Boken er en sterkt kritisk til islam og spesielt møtet mellom islam og vesten. Storhaug har spilt på det kjente foredraget til Arnulf Øverland "Kristendommen, den tiende landeplage". Jeg tenker dette kan fortelle oss noe om HRS også da Storhaug med HRS mener selv at det de gjør er å bedrive ren religionskritikk på samme måte som Øverland bedrev i sin tid. Det er også to andre fremtredende personer i HRS. Rita Karlsen som er grunnleggeren av HRS og deres ansvarlige redaktør Nina- Hjerpset-Østlie.

Om seg selv sier HRS:

For HRS handler integrering eller inkludering i all hovedsak om at borgere av et fritt og moderne demokrati som Norge kjenner og aksepterer en felles verdiplattform basert på demokratiets bærebjelker; likestilling mellom kjønnene, likeverd mellom mennesker uansett nasjonal, etnisk, sosial, kaste-, stamme- eller klanbakgrunn, ytringsfrihet og religiøs frihet.

Vårt konkrete arbeid er særlig sentrert om innhenting av dokumentasjon, informasjon og analyse for å sette søkelys på ulike sider av innvandrings- og integreringsfeltet. I dette arbeidet har vi en gylden arbeidsregel:

Vi står fritt til å kritisere hva vi måtte mene er klanderverdig, men kritikken skal alltid følges av forslag til tiltak.

Håpet vårt er selvsagt at våre forslag skal ha betydning for fremtidig politikk på området. HRS har også en klar intensjon om at vårt arbeid skal bidra til å utløse mer forskning og utredning på dette feltet, noe vi har oppnådd en rekke ganger.

HRS mener at de verdimeslige bærebjelker i vårt demokrati er:

- likeverd mellom mennesker uansett etnisk, nasjonal eller religiøs tilhørighet
- likestilling mellom kjønnene
- religiøs frihet
- ytringsfrihet
- respekt for individets ukrenkelighet
- lojalitet til velferds- og nasjonalstaten (HRS, 2018)

HRS har fått en del kritikk for å bruke en retorikk som skaper fremmedfrykt. Sindre Bangstad har gått ut med en uttalelse om at han mener HRS burde miste statsstøtten etter at de oppfordret mennesker til å ta bilde av tilfeldige innvandrere og sende dem inn til HRS for å bli lagt ut på deres nettside (Bangstad, 2017).

3 Metode

I denne studien forsøker jeg å teste en hypotese. Jeg tar for meg et utvalg artikler samt kommentarer som tilhører disse, og analyserer dem for å forsøke og si noe om hypotesen min, altså i hvilken grad den kan forstås å være sann eller ikke. For at den kunnskap jeg oppnår gjennom denne studien best skal gjenspeile virkeligheten har jeg anvendt relevante metoder for å best mulig kvalitetssikre den kunnskapen jeg oppnår. Jan Grue skriver i boken *Teori i praksis: analysestrategier i akademisk arbeid*:

Vitenskapelig metode er en sekvens med oppgaver man kan, bør og noen ganger må utføre for å fremskaffe pålitelig kunnskap. Vel så mye av metode læren handler om kvalitetssikring som noe annet og vil ikke variere så mye mellom ulike metodologiske tilnærminger (Grue, 2015, 54).

Denne studien bygger på en såkalt *abduktiv forskningslogikk*. Jeg har utført et *netnografisk* arbeid for å innhente datamaterialet som studien bygger på. Nærmere om dette i avsnittet om datainnsamling og utvalg. Datamaterialet har blitt analysert ved å benytte *kritisk diskursanalyse*.

3.1 Avgrensning

Jeg har valg å avgrense oppgaven til tidsrommet fra 2016 til og med ut 2017. Dette spennet i tid har jeg valgt med tanke på å få nok materiale til analysen, og et kortere tidsrom ikke ville gitt nok materiale ettersom Islam Net ikke produserer så mye.

3.2 Abduktiv forskningslogikk

Abduktiv forskningslogikk er en metode som forsøker å teste teorier mot et observerbart fenomen. Ved å lage forskjellige forklaringer på et observerbart fenomen kan man utvikle konkrete hypoteser som igjen kan etterprøves gjennom utforming av nye undersøkelser og innsamling av data. Det var den amerikanske filosofen Charles Saunders Peirce som først gjorde rede for abduktive resonnement. Det som kjennetegner abduktiv metode er at man går i motsatt retning av hva deduktiv metode gjør. I deduktiv metode tenker man at hvis premissene, som har form av en hypotese eller en lov, er sanne, så følger konklusjonen med premissene. I abduktiv metode gjør man dette andre veien. Man går fra en observert konklusjon og utformer premisser og årsakssammenhenger ut fra at dersom de er sanne, ville konklusjonen være rimelig (Bukve, 2016, s. 66). Ved å bruke abduktiv metode vil jeg kunne teste min hypotese om gjensidig radikaliserings opp mot HRS og Islam Net for så å kunne komme med en konklusjon. Det er også viktig å revidere mitt ståsted skulle jeg finne avvikende observasjoner i studien min. Hvis dette skulle skje blir jeg nødt til å komme med nye hypoteser som kan forklare fenomenet jeg har observert.

3.3 Kritisk diskursanalyse

Analysemetoden jeg har benyttet meg av kalles kritisk diskursanalyse eller CDA (Critical Discourse Analysis). For å forstå denne analysemetoden har jeg tatt i bruk boken *Political Discourse Analysis: A Method for Advanced Students*, skrevet av Norman Fairclough mfl. (2013). Fairclough er en professor i lingvistikk og det engelske språk ved Universitetet i Lancaster og står bak en lang rekke bøker og artikler på feltet om CDA. Fairclough sin beskrivelse av CDA består av tre hovedpunkter:

1. It is not just analysis of discourse (or more concretely texts), It is part of some form of systematic transdisciplinary analysis of relations between discourse and other elements of social process.
2. It is not just general commentary on discourse, it includes some form of systematic analysis of text.

3. It is not just descriptive, it is also normative. It addresses social wrongs in their discursive aspects and possible ways of righting or mitigating them (Fairclough, 2013, s. 10).

Tekstene jeg skal analysere er en del av en større kontekst og forholdet mellom diskursen og sosiale prosesser er viktig å forstå for å kunne gi et godt argumentert svar til problemstillingen.

Dette vil også være en normativ oppgave da jeg ikke ønsker å bare beskrive prosessene, men peke på problemer i diskursen som kan gi opphav til uønskede elementer som fremmedfrykt og terrorisme. For å kunne gi et troverdig svar er en systematisk analyse av tekstene også nødvendig. Disse tre punktene samsvarer med hva jeg trenger for å svare på problemstillingen gjennom oppgaven.

I boken til Fairclough presenterer han CDA ved å forsøke å vise hvordan samtidskapitalisme noen ganger hjelper men andre ganger hindrer menneskets velvære (Fairclough, 2013, s. 11). På samme måte vil jeg forsøke å vise at islamdiskursen som foregår på HRS og Islam Net til tider kan være nyttig, men også hindrer integrasjon og støtter opp om narrativer som øker polariseringen i samfunnet samt bidrar til økt radikaliserings blant utsatte grupper.

Både Islam Net og HRS omfavner til tider konspiratoriske ideer. HRS legger ut artikler om hvordan staten forsøker å Islamisere vesten, Islam Net på sin side skriver om snikassimilering. I en tid der det har oppstått en immigrasjons krise har diskursen rundt islam blitt enda mer betent og sider som HRS er med på å skape narrativer som forteller om en nasjon i krise som oppstår i en situasjon der store folkegrupper innvandrere til Norge med en annen kulturell bakgrunn.

3.4 Medialiseringsteori

Medialiseringsteori forteller om hvordan medier er med på å endre det innbyrdes maktforholdet blant institusjoner. Hjarvard og Løvheim skriver i sin bok at medialisering av

religion involverer en nedgang i institusjonaliserte religiøse autoriteter og gir media en oppgang (Hjarvard og Lövheim, 2012, s. 24). Dette er noe også Fairclough skriver om i sitt kapittel om “*discourse and social changes*”. Hans analyse av hvordan kapitalismen har forandret institusjoner vil jeg kunne bruke som rettesnor for å se hvordan medialisering og diskursen om islam har bidratt til å forandre hverdagen vi lever i og på denne måten førte til et skifte i makt (Fairclough, 2013, s. 87).

Jeg ønsker også å fokusere på hvordan internett er en av disse nye institusjonene som har tatt makt fra tidligere sterke stemmer i debatten rundt Islam. Dette har skjedd gjennom et angrep på det som kalles MSM som HRS mener bedriver «fake news» og er en del av islamiseringen av Norge. Ved å sverte vanlige nyhetskanaler som en del av problemet vil det være sannsynlig at en del mennesker velger vekk disse kanalene og heller søker seg opp på nett og heller høre på internettsider som HRS eller Islam Net når de leter etter nyheter og hendelser som omhandler islam. Dette gjelder for både muslimer og anti-muslimer. Fairclough snakker om “*Gramscian theory*” som ser makt som hegemoni (Fairclough, 2013, s. 88). Dette nyhetshegemoniet som MSM har hatt i lang tid eksisterer ikke lenger etter internett sitt inntog i nyhetsbildet, da flere og flere finner nyhetene sine ved å søke seg opp informasjon selv på internett. Dette tenker jeg kan være problematisk da ikke alle er like kritiske til hva de leser og ofte tar ting på internett for «god fisk». Det er noe ironisk da brukere av internettsider med en åpenbar agenda blir sett på som troverdige i forhold til MSM som selvsagt har sine egne agendaer, men blir sett på som fullstendig troverdige av samme grunn. Fairclough snakker også om et skifte på diskursivt nivå:

Discourse change and hegemony links macro domain of state, government and policy with the micro domain of discursive practice, by way of the concept of technologization of discourse. The technologization of discourse is a specifically contemporary form of top down intervention to change discursive practices and restructure hegemonies within orders of of discourse No instance of discourse can be interpreted without references to its context. (Fairclough, 2013, s. 88).

Det er dette Fairclough mener med forholdet mellom mikro og makro, der mikro er en tekst og makro er konteksten rundt.

Kapittel 6 i boken til Fairclough handler om media og kan fungere som et rammeverk som hjelper meg i analysen av tekstene jeg ser nærmere på. Et eksempel er aktørene i diskursen. Hvem er aktører? Hvem er mottaker? Og finnes det noen med flere roller? «These complex identities and relations are realised in the language used” (Fairclough, 2013, s. 151). Med dette mener Fairclough at de forskjellige aktørene i en diskurs vil kunne forstås ved å analysere språket i en tekst. Man kan på denne måten forstå aktørenes relasjoner og identitet ved å for eksempel lese artikler de selv har skrevet eller artikler som er skrevet om de forskjellige aktørene, og på denne måten skape et bilde av hvem de er og hva slags samspill som foregår i en diskurs.

Ved å bruke analyse fra Fairclough vil jeg kunne komme med en hypotese rundt dette skiftet i hegemoni fra MSM til internett og disse sidene som jeg skal analysere. Jeg ser det ikke som et fullstendig skifte i hegemoni for et flertall av befolkningen stoler eller har fremdeles MSM som sin primære nyhetskilde, men jeg mener det er en signifikant gruppe med mennesker som har falt ut av MSM sin rekkevidde og det er disse menneskene som potensielt kan fortsette på veien mot radikaliserings.

Det er også nyttig å bruke Fairclough som støtte til medialiseringsteorien da han snakker om de samme kreftene i sin bok om CDA:

The mediatisation of politics has entailed a shift from media merely transmitting political events happening elsewhere whose nature was determined autonomously, to media generating its own political events and political events which happen elsewhere being reshaped to enhance their media worthiness. (Fairclough, 2013, s. 157)

Fairclough snakker her om hvordan medialiseringsteori beskriver et skifte fra media som en forteller til en dobbel rolle. Forteller og aktør som er med på å forandre diskursen de selv forteller om. Media blir på denne måten både en forteller og aktør i nyhetsbildet. Dette gjelder både MSM og de organisasjonene jeg har valgt ut for studien min.

Much ideological analysis of media has focused upon stability and reproduction, but analysis of change in media output and of relatively innovative types of programme such as this one (han snakker her om et TV-program, men dette har overføringsverdi til internett) provides an opportunity for investigating the emergence of ideologies” (Fairclough, 2013, s. 159, egen kommentar i parentes)

Jeg tenker at hans tanker om muligheten for å undersøke oppstandelsen av ideologier, faller rett inn i mitt forsøk på å finne muligheter for radikaliseringsprosesser. Jeg vil ikke påstå at høyreekstremisme er et nytt fenomen, men den fremmedfrykten som kan oppstå ved å lese artikler fra organisasjoner som HRS, kan eventuelt skape nye måter å havne innenfor disse ideologiene. Det kan oppstå mer nyanserte skiller innenfor det høyreekstre miljøet da HRS kritiserer islam for å være en religion som ikke passer med det liberale samfunnet vi har her i Norge. Framstår HRS sine posisjoner om eksempelvis homofile eller jøder ikke som høyreekstre, med deres posisjon på innvandring og reservering av kultur er mer like. HRS sammenligner også islam med nazister i visse tilfeller (Storhaug, 2017e). Noe som tydeliggjør HRS sin avstand fra tradisjonelle høyreekstre miljøer.

3.5 Nettnografi

For å samle inn kommentarene fra lesere på siden til HRS har jeg valgt å bruke nettnografi som metode, slik den er beskrevet av Robert V Kozinets i boken *Netnography: redefined*. I boken presenterer Kozinets en ny form for nettnografi, som han beskriver på følgende måte:

Social science methods to present a new approach to conducting ethical and thorough ethnographic research that combines archival and online communications work, participation and observation, with new forms of digital and network data collection, analysis and research representation (Kozinets, 2015, 1).

Jeg benyttet denne metoden for å samle inn kommentarer som er skrevet til de forskjellige artiklene i utvalget mitt. Denne type data er det Kozinets kaller “*archival data*”:

Archival data comprises any and all online social experience-related data that researchers find, collect or gather from social media communities. Although clearly shaped by selection biases and observer effects, archival data does not bear the imprint of the researcher as creator or director (Kozinets, 2015, 165).

Hva som er ment med å ikke være en skaper eller direktør er at jeg som forsker ikke tar en aktiv del, men er en skjult observatør. Subjektene som har skrevet kommentarene vet ikke at de blir studert så jeg trenger ikke ta hensyn til de samme effektene en synlig forsker ville ha gjort. Problemet som heller oppstår er at den bias jeg innehar kommer fram i utvalget av data. For å finne en vei rundt dette problemet har jeg derfor forsøkt blindt sette opp et system før jeg i det hele tatt har sett dataene. Ved å følge dette systemet vil jeg ikke ha mulighet til å plukke ut de kommentarene jeg likte best eller som jeg finner mest interessante å på denne måten slipper jeg å influere utvalget av kommentarer fra kommentarfeltet. Metoden jeg brukte for å innhente artikler, ble gjort på en lignende måte med en vesentlig forskjell med tanke på at jeg brukte søkefeltet hos HRS. Da jeg så det som nyttig å spesifisere hva jeg lette etter siden HRS har så mange artikler som blir skrevet daglig kunne jeg ende opp med 15 artikler som ikke fortalte meg noen ting om deres forhold til Islam Net. Derfor ville gjort en analyse av de meningsløse i denne studien. Systemet jeg satte opp for kommentarfeltet var så enkelt som at jeg samlet inn de 10 kommentarene som lå øverst i kommentarfeltet. Siden kommentarfeltet fungerer slik at de kommentarene som flest liker blir satt øverst vil jeg sannsynligvis få en samling med kommentarer som de fleste som leser og liker kommentarer i kommentarfeltet er enige i. Det er derfor mer verdi med tanke på å forstå leserne en hvis jeg hadde valgt kommentarer som ingen hadde likt. Jeg har også reflektert over dette liker/liker ikke systemet som finnes under artiklene til begge organisasjonene (de bruker det samme kommentarfelt verktøyet). Hvis en kommentar forteller om noe negativt ved for eksempel muslimer kan det hende at noen velger å trykke på ikke-liker knapper fordi de ikke liker hva som blir sagt av to grunner. Enten er de enige med budskapet i kommentaren og trykker ikke-liker fordi de synes det er dumt at dette er virkeligheten. Eller de kan trykke på ikke-liker

knappen fordi de er uenige med hva som blir sagt og tenker at dette ikke samsvarer med virkeligheten. Jeg har allikevel valgt å tolke at de menneskene som trykker ikke- liker knappen er uenige med påstanden i kommentaren slik at de kommentarene som havner øverst på kommentarfeltet er kommentarer de fleste er enige i gjenspeiler virkeligheten slik de forstår den. Dette gjør jeg på grunnlag av at de kommentarene jeg samlet inn som kom høyest opp på kommentarfeltet ofte var enige med artiklene og det sentimentet som jeg tenker de fleste leserne faktisk er enige i. En annen ting jeg har reflektert over når det kommer til analysen av disse kommentarene, er at ved første øyekast kan de som kommenterer på kommentarfeltet se ut til å snakke direkte til visse ståsteder når det kommer til religion og identitetspolitikk. Det er likevel en overhengende fare for å vektlegge den individuelle debattants ideologiske intensjon. Det er derfor viktig å ta til etterretning at mange av deltakerne i kommentarfeltet utfører konflikter for andre mer dagligdagse grunner slik som: avreagere, kjedsomhet, eller et behov for underholdning (Adil, 2016, 4).

Et annet viktig punkt som Kozinets tar opp er forskningsetikk. Dette gjelder ikke bare denne delen av studien, men er noe jeg må kontinuerlig reflektere over mens jeg skriver. For når du driver med forskning er det viktig å tenke på etikken og moralen i det du driver med. Når du studerer mennesker og deres opplevelser blir dette ekstra viktig. Siden denne studien omhandler ekte mennesker som subjekter, både når det kommer til skribentene av artiklene og ikke minst personene som har skrevet i kommentarfeltet. Fordi forskningsetikk er et så viktig tema kan ikke dette bli lagt til side eller behandlet som noe som kommer etter at dataene er innhentet og analysert. Isteden må dette være en viktig og integrert del av planleggingen for studien (Kozinets, 2015, 128). Fordi dataene for denne studien er samlet inn fra et åpent kommentarfelt på de forskjellige internettsidene, er reaksjonene og kommentarene gjort i full offentlighet. Jeg er nødt til å tenke over at selv om mange mennesker forstår dette, kan ikke jeg forvente at dette gir en automatisk godkjenning til akademikere og andre forskere å bruke uttalelsene på hvilken som helst måte man ønsker (Kozinets, 2015, 131). Gruppene jeg har valgt å studere er også av en slik natur at noen mennesker vil kunne kalle dette ekstreme ytringer og ligge i gråsonen for hva som faktisk er lov, har jeg valgt å anonymisere alle de personene jeg har samlet inn kommentarer fra. Jeg har heller ikke vært en aktiv deltaker i kommentarfeltet, så etikken rundt dette har jeg ikke trengt å tenke noe over. Det er også en type sårbarhet som Kozinets forklarer rundt innsamling av data i kommentarfelt, problemet rundt alder og sårbarhet. Jeg vet ikke hvor gamle subjektene er, jeg vet heller ikke om de er psykologisk stabile (Kosinetz, 2015, 134). Dette er viktig med tanke på at det er ikke sikkert

at kommentarene er rasjonelle reflekterte påstander. Dette er enda en grunn til at jeg tenker at å anonymisere subjektene er den etiske rette måten å beskytte dem på. Når jeg analyserer dataene vil jeg også forsøke til min beste forståelse å gi en så nøyaktig beskrivelse av de dataene jeg har samlet inn, samtidig som jeg ikke må bedrive frykt spredning å være så oppriktig som mulig i min presentasjon av dataene. Dette tenker jeg er ekstra viktig når temaet er koblet til ideologier og religion som er for mange ekstra sensitivt.

3.6 Data: materiale og innsamling

Da jeg begynte å se nærmere på datasettet mitt la jeg merke til at kommunikasjonen var veldig enveiskjørt når det gjaldt artikler rettet direkte mot enten HRS eller Islam Net. Jeg fant masse artikler rettet mot islam Net fra HRS men ingen direkte artikler om HRS av Islam Net. Dette ser jeg egentlig ikke som noe problem, for det første er teorien til Douglas Pratt om nettopp islamofobiens fremvekst i lys av terror begått i islam sitt navn og ikke omvendt. For det andre er Islam Net ikke i hovedsak en samfunnsdebattant slik HRS er. Islam Net har derfor mye mindre artikler å ta av generelt, men HRS har et stort utvalg å velge mellom. Jeg tenker også at siden Islam Net er en ganske unik organisasjon. I Norge vil det være direkte angrep om HRS er en side av mange, som har et innvandring- og islam fiendtlig innhold. Så når Islam Net svarer på kritikk eller har innlegg om islam diskursen i Norge, vil ikke de rette sine argumenter direkte mot HRS.

Måten jeg har samlet inn data på har vært gjennom organisasjonene sine respektive internett sider Rights.no og islamnet.no. På HRS sin side har de en søkefunksjon på siden sin. Så for å samle inn et utvalg søkte jeg på Islam Net, snikislamisering og plukket ut 15 artikler som var innenfor den tidsavgrensningen jeg hadde valgt ut. Islam Net hadde ikke en fungerende søkefunksjon på det tidspunktet jeg samlet inn utvalget mitt så her tok jeg bare de 15 første artiklene som jeg fant relevante til oppgaven under fanen samfunnsdebatt som også var innenfor den tidsbegrensningen jeg hadde valgt på deres side. Siden jeg har valgt ut artikler på denne måten bør jeg være bevisst på at det kan forekomme et seleksjonsbias i utvalget. Jeg endte også opp med å ta med en ekstra artikkel fra HRS i utvalget da jeg kom over artikkelen om islamiseringen av AP var denne såpass relevant for studien min at jeg så det som nyttig å ta den med. Utvalget består derfor av 16 artikler fra HRS og 15 fra Islam Net.

3.7 Utvalg

Jeg vil gi en kort presentasjon av artiklene utvalget mitt består av. Jeg starter med en gjennomgang av artiklene hentet fra HRS. De starter i det første i avsnittet, 3.7.1 rett under, og går helt til 3.7.16. Deretter følger en gjennomgang av de fra Islam Net, som da starter i avsnitt 3.7.17 og følger utover.

3.7.1 Debatt mellom Listhaug og Qureshi: Vet VG hva nazisme er?:

Artikkel skrevet av Hege Storhaug om debatten mellom Qureshi og Sylvi Listhaug fra FrP. Kritiserer media for å være blinde når det kommer til problemer rundt muslimer. Tar også opp Europas framtid som en dyster utopi (Storhaug, 2017, D).

3.7.2 Fred være med Islamsk Råd som viser sitt sanne ansikt:

Artikkel skrevet av Hege Storhaug om Islamsk Råd sin ansettelse av Leyla Hasic, en muslimsk kvinne som bruker niqab. anklager kulturdepartementet for å ha presset fram ansettelsen. (Storhaug, 2017e).

3.7.3 Vennen til Islam Net i Norge nektes innreise til Danmark:

Artikkel skrevet av Hege Storhaug om Khalid Yasin at han nektes innreise til Danmark og hans forhold til Islam Net og Al-Qaida. Angriper også media for å ikke sette søkelys på forholdet mellom Islam Net og Yasin. (Storhaug, 2017e).

3.7.4 Hva regnes som ekstremisme?:

Artikkel skrevet av Hege Storhaug om Islam Net sin årlige fredskonferanse. Kritiserer Lars Gule og media for å enten ikke forstå alvorret eller være tause om foredraget. Påpeker også at en av foredragsholderne var på en liste over ikke tiltalte medsammensvorne etter angrepet på World Trade Center i 1993 (Storhaug, 2016, C).

3.7.5 Når politiet bruker radikale muslimer for å forebygge radikaliserings av unge muslimer:

Artikkel skrevet av Nina Hjerpset-Østlie om Islam Net sitt foredrag for Romerike Politidistrikt om forebygging av radikaliserings av unge muslimer. Østlie kritiserer politiet for å bruke de hun kaller radikale muslimer for å forebygge radikaliserings, hun kritiserer også Aftenposten “Det lyder nok flott i Romerike Politidistrikts – og Aftenpostens – ører, men Islam Net er for alle formål radikale og således en stor del av problemet. I virkeligheten utgjør organisasjoner som Islam Net de voldeliges sympatiserende omland.” (Østlie, 2016, A).

3.7.6 Hæ, kritiske spørsmål her i VG...?:

Artikkelen er skrevet av Nina Hjerpset-Østlie og kritiserer VG og NRK for å ikke stille nok kritiske spørsmål når de gir spalteplass til Leyla Hasic, kvinnen med niqab som ble ansatt av IRN. Artikkelen stiller også spørsmål ved om NRK og VG hadde vært like kritiske om det var en etnisk norsk person med en “like ufjelg ideologi”(Østlie, 2016, B).

3.7.7 Faten tar valget:

Artikkelen er skrevet under offentlig ansatt. Artikkelen er en kritikk av NRK sin beslutning om å bruke Faten Mahdi al-Husseini i en NRK serie som handler om at Faten reiser rundt å intervjuer politikere fra de forskjellige partiene. Faten ble i følge artikkelen kjent som den modige jenta som hadde en følelsesladd appell mot terrorgruppen Islamsk Stat og Profetens

Ummah foran Stortinget. Resten av artikkelen er et karakterdrap av Faten der det ved skjermdumper av hennes Fb profil blir sådd tvil om hun egentlig er så moderat som hun fremstilles. Artikkelen antyder også at det er forskjellsbehandling for muslimer å religiøse uttrykk hos NRK “Vi kan også trekke visse konklusjoner angående NRK: Ifølge vår egen lisensfinansierte kanal er det politisk-religiøse symbolet hijab dandert oppå hodet til en programleder som også har gitt uttrykk for sitt ønske om jihad mot Israel, og ikke minst sine antisemittiske konspirasjonsteorier om at Israel «står bak IS», helt halal. Et gullkors på 1.4 centimeter rundt halsen på en annen programleder, er derimot haram.”

(Offentlig, 2017).

3.7.8 Klar for litt mer hatprat

Artikkelen er skrevet av Rita Karlsen. Karlsen kritiserer AP sitt utspill om Sylvi Listhaug: “Arbeiderpartiet. Og ekstremister og nynazister heier på hatretorikken hennes.» Karlsen antyder at Utspillene til Listhaug ikke er hatprat men moderat da begreper som snikislamisering er et moderat utsagn da islamiseringen skjer åpenlyst (Karlsen, 2017b).

3.7.9 Islam Nets venn bannlyses i Bangladesh:

Artikkelen er skrevet av Hege Storhaug og viser til at en venn av Islam Net Zakir Naik har blitt bannlyst i Bangladesh. Storhaug forklarer hvordan Naik er en av Islam Nets viktigste ideologer og anklager politikerne våre for å sove mens “krefter har etablert seg dypt i vår samfunn” (Storhaug, 2016a).

3.7.10 Naiviteten ser ut til å være endeløs. Nå politiet:

Artikkel skrevet av Hege Storhaug som igjen kritiserer politiet for å bruke Islam Net i forebygging mot radikalisering. artikkelen avsluttes med vi kapitulerer? (Storhaug, 2016b).

3.7.11 Blir Europas fremtid fundamentalisme?

Artikkelen er skrevet av Hege Storhaug om økende fundamentalisme i Europa. Artikkelen viser til forskning som sier at fundamentalismen øker i europa. Storhaug knytter dette til Norge ved å bruke Islam Net som eksempel. Storhaug kritiserer også Lars Gule for å være naiv da han mener de unge islamistene vil vokse dette av seg (Storhaug, 2017, F).

3.7.12 Norske medier lider av langt fremskreden islamofili:

Artikkelen er skrevet av Hege Storhaug om boken Det internasjonale gjennombruddet fra ettpartistat til flerkulturell stat. Skrevet av Terje Tvedt. Et av temaene i boken omhandler media i Norge sin dekning av islam. I følge Storhaug lider mediene av islamofili og hun avslutter artikkelen med "Man undrer seg: Når ser vi den første redaktøren i en sentral norsk avis konvertere til islam?" (Storhaug, 2017h).

3.7.13 Aftenposten sliter noe veldig med islam:

Artikkelen er skrevet av Hege Storhaug å er et svar på kritikk hun har fått for å kalle betongklossene som har blitt satt opp utenfor kjøpesenteret Oslo City "koranklosser". Forsvaret går ut på at det er islam som utgjør den største terrortrusselen og at Aftenpostens skribent Joacim Lund ikke ser elefanten i rommet (Storhaug, 2017, C).

3.7.14 Norsk «fordomsfritt» forlag pøser på med fordommer mot nordmenn:

Artikkelen er skrevet av Rita Karlsen. Karlsen mener at barn i Norge blir forsøkt indoktrinert ved bruk av tegneserier som inneholder tre hijab kledde jenter som også er superhelter. Karlsen antyder at forlaget som ga ut tegneserien motar økonomisk støtte fra moskeer og staten. Hun knytter på denne måten staten og indoktrinering av barn sammen i denne artikkelen (Karlsen, 2017 A).

3.7.15 Solberg fortsetter flørten med totalitære krefter:

Artikkelen er skrevet av Hege Storhaug og kritiserer Statsminister Erna Solberg sitt besøk i Vallhall Oslo der to moskeer feirer id sammen. Artikkelen er kritisk til besøket og påpeker at også Jens Stoltenberg (AP) også har “vært på hugget” når id feires. Storhaug nevner at dette er “ moskeen jihadistene i Proftenes Ummah har trivdes i, og som salafistene i Islam Net anbefaler konvertitter å bruke.” (Storhaug, 2017, G).

3.7.16 Islamiseringen av Ap:

Artikkelen er skrevet av Hege Storhaug og den tar for seg det Storhaug kaller islamiseringen av arbeiderpartiet. Argumentene for dette er et tilfelle der en AP politikere skryter av personer HRS mener er islamister og et bilde av byrådsleder Raymond Johansen som gir en klem til Basim Ghozlan som er forstander i det Storhaug kaller den fremste brorskapsmoskeen i Norge (Storhaug, 2017b).

3.7.17 Islam-debattens skadelige effekt på integrering:

Artikkelen er skrevet av Abdullah Osman. Osman argumenterer for at islam debatten i Norge skader integrering. Han argumenterer for at muslimer bare blir sett på som et problem og at dette er media sin skyld (Osman, 2016).

3.7.18 Snikassimilering av muslimer:

Artikkelen er skrevet av Navid Sadat. Sadat mener det foregår en snikassimilering av muslimer i Norge. Dette beviser han ved å plukke frem en rekke med eksempler der politikere fremmer forslag om forbud mot niqab i skolen og kjønnsdelt svømmeundervisning. Han konkluderer med at denne type holdninger fra politikere fører til økt radikaliserings (Sadat, 2016).

3.7.19 Imamdebatten: Et tilbakeskritt for det frie demokratiske Norge:

Artikkelen er skrevet av Fahad Qureshi. Qureshi kritiserer responsen en imam fra Kristiansand fikk da han uttalte at muslimer ikke burde gratulere noen med dagen eller si god jul. Qureshi mener responsen imamen fikk er et tilbakeskritt for integrering, ytringsfriheten, religionsfriheten, likestilling og Norge (Qureshi, 2016, A).

3.7.20 Undergraver Islam Net norske verdier?:

Artikkelen er skrevet av Fahad Qureshi. Qureshi forsvarer i denne artikkelen foredragsholderne han har invitert til Islam Net etter at Sylvi Listhaug (FrP) ga en kommentar til Aftenposten om at det er uakseptabelt for religiøse organisasjoner og inviterte personer som undergraver norske verdier. Qureshi antyder også at forbudet kun vil gjelde muslimer (Qureshi, 2016, B).

3.7.21 FrPs innreiseforbud undergraver ytringsfriheten og rettsvesenet:

Artikkelen er skrevet av Fahad Qureshi. Qureshi kritiserer FrP sitt forslag om innreiseforbud for hatpredikanter. Han argumenterer for at forbudet undergraver ytringsfriheten og setter spørsmålsteget på hvem som skal avgjøre hvem som sprer hat. Han viser til at Hege Storhaug

kan sies å være en hatpredikant. Han mener også at denne loven vil bli brukt spesifikt mot muslimer (Qureshi, 2017, A).

3.7.22 Tiden for Sylvi Listhaug og FrPs snikislamofobi er over:

Skrevet av Fahad Qureshi. Qureshi kommer med denne artikkelen etter hans debatt mot Sylvi Listhaug på VGTV. Han går igjennom debatten og mener FrP og Sylvi Listhaug har avslørt seg som islamofobe (Qureshi, 2017, B).

3.7.23 Ali Chisthis sekteriske islamkamp:

Skrevet av Fahad Qureshi. Etter at Ali Chisthi har kritisert Islam Net er denne artikkelen et svar fra Qureshi som argumenterer for at Chisthi drar islamdebatten ned i søla og forsøker å omdefinere islam (Qureshi, 2017, B).

3.7.24 Alex og Sultan søler kaffen:

Skrevet av Fahad Qureshi. Qureshi svarer på kritikk fra Shoaib Sultan og Alexander Mousavi angående Islam Net sitt syn på homofili, steining og dødstraff. Qureshi mener Mousavi og Sultan har vridt på hans sine ord og argumenterer for at islam ikke trenger noen liberalisering (Qureshi, 2016, D).

3.7.25 Shoaib Sultan, er det ikke på tide å endre innpakningen?:

Skrevet av Fahad Qureshi. Qureshi svarer på kritikk fra Shoaib Sultan. Argumentene omhandler at han har blitt tillagt meninger han ikke har. Han anklager også Sultan for å være en hykler da Sultan har snudd i spørsmålet om homofili er en synd. til slutt anklager han

Sultan for å ødelegge for alle muslimer som praktisere den samme tolkningen av islam som Islam Net (Qureshi, 2016, E).

3.7.26 Ali Chishti, din urett avsløres!:

Skrevet av Mansoor. Mansoor anklager Chishti for alt fra å lyve om profeten til å fremme muslimhat. hele artikkelen er et karakterdrap av Chishti og hans tolkning av islam. Mansoor avslutter likevel artikkelen med å si at allah er tilgivende og at vi har fortsatt tro på deg (Mansoor, 2016).

3.7.27 Aina Stenersen er dobbeltmoralisk:

Skrevet av Fahad Qureshi. Qureshi anklager Aina Stenersen (FrP) for å være dobbeltmoralisk med tanke på dødsstraff i USA som hun ikke kritiserer samtidig som hun har kritisert Islam Net for å ønske steining for utroskap (Qureshi, 2016, F).

3.7.28 Jeg velger ikke klær for å tilfredsstille deg:

Skrevet av Umm Thabit. Kritiserer personer som ønsker å kontrollere henne og andre som går kledd i hijab eller niqab (Thabit, 2016, A).

3.7.29 Hvor høyt må jeg skrike for å bli en av de skamløse?:

Skrevet av Afnan Ahmed. Ahmed skildrer en oppvekst der både venner og staten har vært mistroiske til henne på grunn av hennes muslimske bakgrunn (Ahmed, 2016).

3.7.30 Niqab signaliserer kun at jeg er muslim:

Skrevet av Umm Thabit. Tilsvar på kritikk hun fikk for sitt første innlegg: jeg velger ikke klær for å tilfredsstille deg. Hun argumenterer for at mangfold er en fordel og at hennes klesvalg er en del av dette mangfoldet (Thabit, 2016b).

3.7.31 Parallelsamfunn dannes når muslimer ekskluderes:

Skrevet av Fahad Qureshi. Artikkelen er et svar på kritikk fra Shahram Shaygani. Qureshi forsvarer sin tolkning av islam som Shaygani mente var en puritansk salafisme som ikke har rom for tolkninger. Shaygani hadde også kritisert politiet for å bruke Islam Net i forebyggende arbeid mot radikaliserings. Qureshi mener at Shaygani på denne måten propagerer et verdisett som utvikler parallelsamfunn (Qureshi, 2016g).

3.8 Refleksjoner knyttet til egen posisjonering

Alle teoriene jeg har brukt er tolket av meg og de som skrev teoriene har også hatt sine egne tolkninger, både av fenomenene de er ment til å forklare, og av tidligere teorier som de bygger på. Dette betyr at jeg beskriver en virkelighet slik jeg forstår den og på bakgrunn av andres forståelser av denne virkeligheten.

Leirvik (2015) beskriver i boken *Interreligious Studies: A Relational Approach to Religious Activism and the Study of Religion* hvordan det er viktig å være bevisst sin egen rolle som aktør når man utfører en studie. Man skal være transparent når man snakker om hva man ser på som gode eller dårlige handlinger (Leirvik, 2015, s. 12). Man skal med andre ord spille med så åpne kort som mulig, og reflektere over sitt eget utgangspunkt og ulike måter dette får innvirkning på det som produseres.

Jeg er en mann i begynnelsen av 30-årene. Selv om jeg har et utenlandsk etternavn har jeg i stor grad identifisert meg selv og blitt identifisert av andre som etnisk norsk. På grunn av dette har jeg opplevd å vokse opp som del av en majoritetsbefolkning. Jeg er ateist, anser meg selv som liberal med tanke på likestilling mellom kjønnene, og jeg forstår meg selv som antirasist.

Det er vesentlig at jeg reflekterer over hvordan mine posisjoner kan farge mine tolkninger av datamaterialet. Etersom jeg selv ikke har noen gudstro kan det være vanskelig for meg å sette meg inn i hvordan det er å ha en gudstro som medlemmene av Islam Net. Jeg er også sterkt kritisk til den posisjonen Islam Net har, noe som kan gjøre det vanskelig ikke å tolke tekstene deres i et mer negativt lys enn hva for eksempel en muslim som følger dem ville gjort. Når det kommer til HRS har jeg også en forutinntatt posisjon der jeg er svært kritisk til deres måte å kritisere islam og innvandring på. Jeg er enig i at det bør kritiseres, men jeg mener at denne måten å kritisere praksiser gjør skade enn det hjelper samfunnet.

4 Teori

4.1 Skifte av makt i mediebilde.

Innen det medisinske feltet har store deler av det offentlige ordskiftet foregått i profesjonelle tidsskrift, slik at medisinsk faglig utdanning har vært en viktig del av kvalifikasjonene for å delta i debatt om medisin og helse.

Jan Grue snakker om konsekvensene av mot offentlighet på internett i forhold til medisin og et skifte i maktforholdet mellom lege og pasient.

For en del grupper har det vært nokså vanskelig å komme til ordet i offentlige fora opp gjennom historien. Tilgang både til trykte medier og til etermedier har vært regulert av ulike typer portvokter journalister, redaktører og i mange tilfeller offentlige myndigheter (Grue, 2015, 90).

Dette gjelder for organisasjoner som Islam Net og HRS. Islam Net trenger ikke gå gjennom offentlige kanaler eller moskeer for å spre sitt budskap. De har nå muligheten til å nå mennesker i hele landet og også reklamere for diverse foredrag. Hadde det ikke vært for internett er det ikke sikkert Islam Net hadde vært relevant i den norske diskursen om islam og innvandring. Det samme gjelder HRS. Selv om Hege Storhaug har vært kjent siden 90-tallet har HRS sine skribenter med Storhaug i spissen muligheten til å nå et større publikum og med dette bli relevant i den samme diskursen. Forholdet mellom offentligheten og publikum forandrer seg når publikum får muligheten til å finne informasjon fra andre kilder enn MSM. Det har her skjedd et skifte i maktforhold.

Den asymmetriske maktrelasjonen mellom leger og pasienter har ikke bare virket innenfor sykehusene og legekantorenes vegger, men også i allmenne fora for skriftlig kommunikasjon. Med fremveksten av internett som en offentlig sfære eller offentlighet har omstendighetene forandret seg dramatisk. Det er blitt vanlig å snakke om digitale pasienter, som nyttiggjør seg mange slags kilder til informasjon om sykdom og helse, og stiller til legetimene sine med egne hypoteser, diagnoser og ønsker om behandling. Isteden for digitale pasienter vil denne studien ta for seg digitale nyhets lesere som ikke lenger trenger å gå gjennom offentlige

kanaler for å få nyheter. Spørsmål jeg vil reflektere over vil da være hvilke konsekvenser har dette og er dette med på å polarisere debatten i det som kalles MSM.

4.2 Gjensidig radikalisering

Teorien som på engelsk kalles “reactive co-radicalization” som jeg har kalt gjensidig radikalisering er en teori utformet av professoren i religionsstudier Douglas Pratt. Pratt setter opp en teori som viser hvordan islamofobi er en reaksjon på terrorisme utført i islams navn samt hvordan religiøs ekstremisme oppstår. “I explore here the idea that Islamophobia, at least in part or in some cases, can be regarded as itself a manifestation of religious extremism and that, indeed, such extremism is construable as “reactive co-radicalization” (Pratt, 2015, 2). Når Pratt snakker om islamofobi tenker han på hvordan islamsk ekstremisme bidrar til at den fornuftige frykten for terrorisme blir overført til muslimer generelt, og det er dette som legger grunnlaget for hans teori om hvordan han tenker seg at islamofobien er en reaksjon på islamsk ekstremisme. Om radikalisering bruker han definisjonen til McCauley og Moskalenko:

“Radicalization as an aspect of “increasing extremity of beliefs” as well as behaviours supportive of conflict and violence: “Functionally, political radicalization is increased preparation for commitment to intergroup conflict. Descriptively, radicalization means change in beliefs, feelings, and behaviors in directions that increasingly justify intergroup violence and demand sacrifice in defense of the ingroup”. (Pratt, 2015, s. 3)

Han utforsker ideen om at islamofobi kan ses på som en manifestasjon av religiøs ekstremisme. For å finne ut dette har Pratt fokusert på to europeiske hendelser som ikke kan sammenlignes i oppførsel, men kan være et bevis på en form for radikalisering av verdier. Oppførsel og tro som endte opp relativt sett i et ekstremt resultat (Pratt, 2015, 3). Den første hendelsen er Sveits sitt forbud av minareter. Siden sent november 2009 har bygging av minareter vært forbudt i Sveits. Da Sveits hadde en folkeavstemning om et forbud av minareter stemte 53.4% av de som hadde stemmerett i Sveits, og en absolutt majoritet (57.5-

42.5%) stemte for forbudet. Da forbudet kom hadde Sveits rundt 200 moskeer, men bare fire av dem hadde minareter. I årene før folkeavstemningen hadde to moskeer søkt om å få bygge minareter, dette var starten på en reaksjon fra høyre siden som endte opp i folkeavstemningen som forbød muslimske minareter i Sveits (Pratt, 2015, 5). Den andre hendelsen Pratt tar opp som et tegn på gjensidig radikalisering er terroraksjonen 22.juli i Oslo. Breivik (nå skiftet navn til Fjotolf Hansen) (Åsebø, 2017) plasserte en bombe i regjeringsbygget og dro deretter til en ungdomsleir for AP og drepte 69 personer. Pratt viser til manifestet til Breivik “He asserts, rather chillingly, of the context of Islam in Europe that “It is not only our right but also our duty to contribute to preserve our identity, our culture and our national sovereignty by preventing the ongoing Islamization” (Pratt, 2015, s. 208). Hendelsene er ganske ulike i alvorsgrad, men Pratt viser til at de kommer begge ut fra den samme frykten. “Both of them are the product of fear of Islam and of Muslims. They each, in their own way, demonstrate Islamophobia in action” (Pratt, 2015, s. 208).

For å forstå disse hendelsene i et gjensidig radikaliserings perspektiv, må Pratt definere et par begreper og forklare hvordan disse kan hjelpe oss å forstå hvordan disse hendelsene kan finne sted.

Pratt viser til en definisjon av ekstremisme som det marginale som eksisterer i ytterpunktene. De gruppene eller organisasjonene som er ekstreme vil naturlig skape en svak kobling til hva en som er det relative senter eller gi en løs kobling til den normative tradisjon den har vokst ut ifra. Pratt mener det er mulig å argumentere for at dette er tilfellet for både Al Qaida og Boko Haram. I begge tilfeller blir disse gruppene lovløse i sine respektive opprinnelsesland Saudi Arabia og Nigeria (Pratt, 2015, 208). Men må ekstremisme alltid tilhøre ytterpunktene? Pratt tenker seg at det er mulig for de ekstreme å tilhøre, eller påstå at de tilhører sentrum:

“al-Shabab in Somalia, perhaps; and certainly the so-called Islamic State across great swathes of Syria and Iraq, not to mention increasing signs of assertive political Islamism gaining ground in places like Malaysia. And within many Western societies the political ground-shift to the right is very evident, and not all to do with the present triumph of neo-conservative economics. Religious and cultural shifts are also apparent. Thus we see, in some cases, such heretofore marginal – as in “extreme” –

groups, both political and religious, gravitating toward the centre, not because they are now less extreme, but rather because the “centre” or “normative” tradition has shifted its orientation in the direction of the extremist position” (Pratt, 2015, 209).

Ved dette skiftet vil det også gjøre det vanskeligere for utenforstående å skille mellom vanlige tilhørere av religionene og de som faktisk er de ekstreme, og på denne måten gjøre det vanskeligere for eksempel muslimer og distansere seg fra de ekstreme elementene i Islam.

Et annet fenomen som kommer med ekstreme religiøse organisasjoner er en sterk ekskludering. De er ikke bare intolerante for multikulturalisme og religiøst mangfold, de er aktivt imot dette. Pratt argumenterer for at ekskludering er på en måte iboende i religion og den manifesterer seg spesielt i en fundamentalistisk tolkning av religionen. Dette gjelder ikke bare religion, men alle fundamentalistiske tolkninger av en ideologi (Pratt, 2015, 210). Når det kommer til religion blir den sett på som den eneste rette og den eneste autoritet. Alt annet blir tolket gjennom disse brillene og forklart gjennom dette perspektivet. Pratt viser til tre forskjellige måter ekskluderingen skjer på: Åpen, lukket og ekstrem.

Under åpen ekskludering vil man fortsatt opprettholder frelse og kognitiv overlegenhet. Men kan fortsatt være mottakelig anordnet mot den andre for å kunne oppmuntre kapitulering ved for eksempel konvertering av den andre. I kontrast til dette er lukket ekskludering en ren avskrivelse av den andre. Forholdet til den andre, spesielt religiøse andre, blir effektivt fraskrevet. Den andre kan bli anerkjent i sin rette plass, men dette steder er iboende underlegent i forhold til det som den andre blir ekskludert fra, og den ekskluderende part vil forbli adskilt fra den andre. Til slutt har man ekstrem ekskludering. Under ekstrem ekskludering vil det være et utgangspunkt som hevder at det er en eksklusiv identitet som bare ved tilstedeværelsen av den andre vil bli motarbeidet. Dette kan gå så langt t man går til det punktet der man eliminerer den andre. Dette er et markant skille fra hva Pratt kaller lukket ekskludering da denne formen er en utøvelse av rettigheten til å skjerme seg fra den andre (Pratt 2015 210).

Den ekstreme formen for ekskludering er hva Pratt argumenterer for at kommer ut fra en fundamentalistisk tolkning av religion. Fundamentalisme er heller ikke et fenomen som kan ses på som et enkelt fenomen ifølge Pratt. Han setter opp tre faser. Den første fasen har en snever tolkning, men den inngriper ikke i den andre sitt liv. Pratt kaller dette en passiv

fundamentalisme. Den neste fasen Pratt nevner er de som velger å trekke seg ut fra samfunnet. I for eksempel sekter der de ikke lenger forholder seg til resten av samfunnet og aktivt er i opposisjon til de andre. Den siste fasen er hvor vi finner risikoen for å utføre terrorisme. Det er her tankemønstrene fra den andre fasen manifesterer seg i en aggressiv motstand mot den andre. I følge Pratt foregår dette ved at en tanke om at alle andre religioner er falske. Løsningen på dette til slutt vil være at alle burde bli med i de fundamentalistiske bevegelsene. Sammen med denne spesifikke påstanden om identitet følger et sterkt uttrykk av fordømmelse over alt som er annerledes. På den ene siden vil negative og fordømmende verdier som omhandler alle mulige former for annerledeshet bli artikulert sammen med tvunget pietistisk tyranni over tilhengere og medlemmer av gruppen eller sekten. Sosial kontakt med ikke-troende blir forbudt. Dette kan gå så langt som at man blir nektet kontakt med sin tidligere familie og det er spesielt forbudt å omgås tidligere medlemmer. I denne konteksten er det lett å se hvordan de ideologiske verdiene fra den spesifikke fundamentalistiske ideologien blir ekstrem og hvordan den blir brukt mot all annerledeshet er ekstremt negativt. Med en følelse av overlegenhet angående egen identitet blir gruppens ideologi sett på som en absolutt sannhet. Når dette har inntruffet har den andre fasen gitt rom for den tredje og den religiøse fundamentalismen har blitt ekstrem (Pratt, 2015, 210).

Ved å bruke dette teoretiske perspektivet vil jeg se om gruppene jeg skal se nærmere på kan sies og bidra til denne gjensidige radikaleringen.

4.3 Medialiseringsteori: en teoretisk fordypning

Medialisering blir beskrevet av Hjarvard og Lövheim som en transformasjon av en sosial eller kulturell aktivitet gjennom media. Dette kan eksemplifiseres ved at media påvirker en konflikt ved å rapportere om den. Media fungerer på denne måten som en aktør i en konflikt ved å skape meninger rundt konflikten og på denne måten forandre konflikten i seg selv. Hjarvard & Lövheim skriver også i sin bok *mediatization and religion Nordic perspectives* at måten medialisering opererer på er relatert til media logikk. Denne medielogikken søker drama, polarisering og simplifisering (Hjarvard og Lövheim, 2012, 96). Media i Norge har etter inntoget av internett måttet forandre seg. Nå spesielt med FB twitter og lignende sosiale medier har et begrep som kalles "clickbait" oppstått. Clickbait kan lett beskrives som en ofte

sensasjonell overskrift som ikke forteller eller gir en nyansert tolkning av artikkelens innhold. Et eksempel på dette kan være 9 av 10 voldtekter begås av innvandrere fra ikke vestlige land. Denne overskriften skaper diskusjon og blir delt rundt på sosiale medier. Hvis man ser nærmere på artikkelen vil man se at overskriften er misvisende. I eksempelet jeg har brukt over viser det seg at dette egentlig bare gjaldt overfallsvoldtekter og at dette bare var de som hadde blitt dømt så alle sakene der beskrivelsen av gjerningsmannen som etnisk norsk ikke teller med. På denne måten er mediene med på å skape misforståelser i befolkningen gjennom sensasjonelle overskrifter

4.4 Interreligiøse studier

Interreligiøse studier er et relativt nytt akademisk felt og det vanskelig å finne studier før 90-tallet. Siden da har det vært flere studieprogrammer, forskningsprosjekter osv. som har blitt dannet (Leirvik, 2015, 8). Innenfor dette fagfeltet har Leirvik kommet med en egen retning som han kaller interreligiøse studier. Leirvik lister opp tre punkter som beskriver definerende funksjoner innen feltet interreligiøse relasjoner.

1. Interreligiøse studier er i sin essens relasjonell, fordi den fokuserer på hva som tar plass i rommet mellom religiøse tradisjoner og deres levende representanter, på en skala fra akutt konflikt til tillitsfull dialog.
2. Interreligiøse studier ser på forskere, lærere og studenters rolle som aktører i dette rommet i mellom religioner. Ved agenter menes at de aktivt er med i forhandlinger om makt, både innenfor de religiøse tradisjonene og i rommet mellom dem. Det er derfor viktig med selvrefleksjon over ens egen påvirkning. Dette er noe jeg også må tenke over som en aktør under dette prosjektet.
3. Ved å være bevisst sin egen rolle som aktør betyr dette også å være transparent i sitt forsøk på å snakke om hva man ser på som gode eller dårlige handlinger og verdier. (Leirvik, 2015, s. 11-12).

Leirvik analyserer også fenomenet ekstremisme i et interreligiøst perspektiv. Da det ikke er fullstendig enighet i hva som kan kalles ekstreme holdninger tar Leirvik for seg begrepet religiøs vold og religiøs ekstremisme og hva som kan kalles hva og hvordan det fra muslimske og kristne aktivister kan kontres (Leirvik, 2015, 148). Leirvik viser til kritikken Tahir ul Qadri opplevde kritikk etter at han gikk ut med en fatwa mot terrorisme. Grunnlaget for kritikken var at Qadri hadde selv hatt en aktiv rolle i å utforme anti-blasfemilovene i Pakistan på 1980 - tallet. Ved å spotte profeten vil du som dømt få dødsstraff. Leirvik viser til at viss man ved terror mener å spre frykt vil denne anti blasfemiloven helt klart kunne kalles legalisert terror da den helt klart kan spre frykt blant dens offer. Et annet eksempel er de strenge straffene mot homofili som er basert på islamske eller kristne argumenter (Leirvik, 2015, 148). Ved å bruke denne definisjonen kan man se på grupper som Islam Net og HRS som organisasjoner som sprer terror ved å ha holdninger som er menneskefiendtlige. Et annet perspektiv som kan kaste lys på begrepsbruken i denne oppgaven kommer fra den samlede uttalelse mot religiøs ekstremisme.

“Religious extremist put themselves in the place of God and believe they are fighting on the behalf of God against the enemies of God. Religious extremism is therefore contrary to the teachings of our religions, especially with respect to the basic dignity and rights of all human beings” (Leirvik, 2015, 151).

4.5 Ekstremisme som en del av religion

Leirvik viser også til at kristendommen har en lang historie i å ha et fiendebilde av Islam. Selv etter korstogene har man tenkere som Petrus Venerabilis og Thomas Aquinas, som sjelden blir omtalt som ekstremister. Disse middelalder teologene så islam som en voldelig religion som ble spredd med sverdet. Muhammed var en antikrist og hans budskap var en bevisst pervertering av sannheten. Denne retorikken finner vi også igjen i dagens anti- islamske sentiment sped på med konspirasjonsteorier som vi kommer til å se videre på i dette prosjektet.

Leirvik stiller noen viktige spørsmål som jeg vil forsøke å implementere i prosjektet som kan være med på å øke forståelsen for hvordan disse tankene oppstår og hvordan de kan påvirke sårbare mennesker i en radikaliseringsprosess i begge leirer.

4.6 Troper

Sveinung Sandberg er en kriminolog som i 2016 kom med en teori om ufortalte historier. Han skiller først inn i historier i tre kategorier: *livshistorier*, *begivenhet-historier* og *troper*.

Et narrativ er ikke enkelt definert. Sandberg viser til et par definisjoner. Et narrativ kan defineres som en rekke hendelser som skjer etter hverandre og en kausalitet der en hendelse er skapt av en annen. Disse to sammen skaper meningen i narrativet. Narrativer har mange former, i Sandbergs artikkel tar han for seg livshistorier, begivenhets-historier og troper.

Med livshistorie narrative beskriver Sandberg denne formen for narrative som “the ways people “provide their lives with unity and purpose by constructing internalized and evolving narratives of the self”. I kriminologien ble ofte denne formen for narrativ sett på som fortellende om en person ville slutte med kriminalitet eller fortsette, da livshistorie narrativet fortalte noe om hvordan personen identifiserte seg selv og på dette grunnlaget hadde en større eller mindre sjanse å bryte ut av en kriminell løpebane (Sandberg, 2016, 154).

Dette ser jeg på gjeldende for andre typer karaktertrekk. eksempel hvis hvilke indikatorer kan fortelle oss om noen er mottagelige for en mer ekstrem form for ideologi. I oppgaven min vil ikke jeg ha hovedfokus på denne typen narrativ men det er mulig å kunne analysere uttalelser i fra datasettet mitt i dette narrative perspektivet.

Når Sandberg definerer begivenhets historier låner Sandberg definisjonen til Labov “one way of recounting past events, in which the order of narrative clauses matches the order of events as they occurred”. Forskjellen fra livshistorier er at dette perspektivet fokuserer mer på konkrete historier om spesifikke hendelser. Så istedenfor å fokusere på individer forsøker man å fokusere på viktige hendelser i et sosialt og narrativt landskap. (Sandberg, 2016, 154). Dette perspektivet vil være nyttig med tanke på at datasettet jeg skal bruke er artikler som

omtaler spesifikke hendelser, ved å analysere artiklene kan jeg kunne dra beslutninger om hvilke narrativer artiklene forsøker å fremme/oppretholde.

Det siste narrativet perspektivet jeg vil fokusere på er troper. Sandberg bruker definisjonen til Cuddon og Preston “agreed-upon stories referred to in words or phrases through ‘commonly recurring literary and rhetorical devices’”. Ved å bruke dette perspektivet er det mulig å finne narrativer som ikke er like åpenlyse. Dette kan for eksempel være beskrivelser som inneholder ord som leseren forventes å forstå hva mener. Hvis en radikaliserert person forteller om et vendepunkt i livet som førte personen inn på den “rette veien” vil dette være et tilfelle der leseren er forventet å tenke seg at det finnes en spesiell hendelse som gjør deg radikal, i stedet for en lengre radikaliseringsprosess. Det samme gjelder ordet “rette veien” det er på en måte innforstått hva dette betyr. Det trenger det ikke være å på den måten å analysere uttalelser som dette kan gi en dypere forståelse for hva personen faktisk tenker og mener. Jeg vil spesifikt forsøke å bruke denne type analyse ved å se på mange tekster fra for eksempel Islam Net å på denne måten finne disse skjulte narrative som kan dukke opp å fortelle noe om verdensbildet som blir fremmet/oppretholdt av Islam Net.

4.7 Narrativer

Den først artikkelen jeg vil analysere er en artikkel om det Islam Net kaller snikassimilering. Den er skrevet av Navid Sadat for Islam Net på deres side merket samfunnsdebatt. For å forstå artikkelens kontekst vil jeg gi en forklaring av konteksten til artikkelen. Jeg starter derfor med Siv Jensen fra FrP sitt utspill om snikislamisering og avslutter med Islam Net sitt utspill om snikassimilering. Begrepet Narrativ står sentralt i analysen. Jeg velger å bruke William Labov's definisjon av narrativ som enkelt oversatt blir. Narrativ er en gjenfortelling av hendelser i en rekke som til slutt får fram et poeng (Polletta, 2011, 111). Narrativ er en form eller sjanger innenfor diskursen. Gjensidig radikaliseringsprosess kan defineres som et fenomen der ytre høyre og radikale islamister har den samme virkelighetsforståelsen og benytter seg av de samme narrative for å fremme sin agenda og derfor svarer hverandre med handling. Douglas Pratt eksemplifiserer det han kaller co radicalization med hvordan Sveits fikk igjennom en lov som forbød minareter i Sveits, som han mener er en reaksjon på Islamsk

ekstremisme (Pratt, 2015, 90). Et eksempel kan være narrativet om kampen mellom Vesten og Islam. Både ytre høyre og radikale islamister er enige om at det er en kamp som foregår i dagens samfunn mellom Islam og Vesten og når en part kommer med uttalelser eller handlinger som den andre parten misliker blir det en eskalering av retorikk og narrativet om en kulturkamp forsterkes og det kan lede til handlinger som eksempel minaret forbudet i Sveits.

Siv Jensen sitt utspill om snikislamisering kom på en FrP sitt landsmøte i kjølvannet av en hijab debatt som omhandlet om politiet skulle innføre hijab som en del av politiuniformen (Hammerstad, 2009). Etter denne uttalelsen har begrepet snikislamisering blitt brukt ofte spesielt av de sterkt innvandringskritiske bevegelsene som for eksempel HRS. I de siste årene har migrasjonskrisen som følge av krig i Syria og Afghanistan samt en økt migrasjon fra nord Afrika har ført til økt innvandringskritikk i store deler av Europa. Det er i denne konteksten at Islam Net kom med sin uttalelse om snikassimilering.

4.8 Narrativ om snikislamisering og FrP sin rolle

FrP har en lang tradisjon for å være innvandringskritiske i Norge. De har blitt beskyldt for å være rasister å bygge opp under narrativer som fremmer fremmedfrykt. Siv Jensen som var og fortsatt er partileder i FrP ble angrepet for å bruke ordet snikislamisering da noen mente dette utsagnet skapte fremmedfrykt. Det passer også inn i partiets historie da tidligere FrP leder Carl Ivar Hagen på 80-tallet gikk ut i media med det som da ble kalt Mustafa brevet. Et brev som tilsynelatende var fra en innvandrer og handlet om hvordan muslimer skulle ta over Norge (Bergens Tidende, 2006). Siv Jensen sitt utsagn kommer derfor ikke fra en nøytral bakgrunn når det kommer til diskursen rundt Islam i Norge. Dette er med å forme hvordan utsagnet hennes tolkes og derfor viktig å belyse i en kritisk diskursanalyse.

Når Siv Jensen kom med uttalelsen om snikislamisering på landsmøtet for FrP, fikk hun kritikk og ros fra forskjellige parter. Noe av kritikken gikk ut på at hun ville polarisere befolkningen i stedet for å samle den. Da den daværende byrådsleder i Oslo, Erlend Lae fra Høyre sa at han ikke kjente seg igjen i uttalelsen til Siv Jensen og at uttalelsen hennes og hennes retorikk kan skape motsetninger i stedet for å forebygge dem (VG 2009). FrP sitt svar til kritikken var å sette opp en rekke punkter som forsvarte uttalelsen om snikislamisering.

Disse punktene inneholdt: Mindre ytringsfrihet, som en følge av de såkalte Muhammed-karikaturene tok advokat og Venstre-politiker Abid Raja til orde for at Norge måtte få en ny blasfemiparagraf som beskyttet mot det som kan oppfattes som religiøst krenkende. Høyres Afshan Rafiq og Aps stortingsrepresentant Saera Kahn foreslo i 2005 at innvandrere måtte få egen eldreomsorg som var tilpasset deres kultur. Halal-mat i fengsler, i 2002 krevde lederen i innvandrerrådet i Drammen og daværende Ap-politiker, Yousef Gilani, at muslimske fanger måtte få kjøtt slaktet og tilberedt på muslimsk vis. Alkoholfrie dager, Leder i Internasjonal Helse og Sosialgruppe, Fahim Naeem krever at norske myndigheter må innføre alkoholforbud på puber, diskotek og restauranter noen dager i uken, fordi det er forbudt for muslimer å drikke. Offentlige muslimske høytider, Aps Yousef Gilani, SVs Akhtar Shaundry og Høyres Afsan Rafiq gikk for tre år siden sammen om å kreve at muslimer må få fri for å feire sine høytidsdager. I et møte med daværende kommunalminister Erna Solberg i 2004 krevde Norsk Muslimske Ungdom at det ble innført kjønnsdelt svømmeundervisning ved norske skoler, og at det etableres egne dusjer. Ved Møllergata skole i Oslo har rektor, etter press fra foreldre og etter velsignelse fra Oslo kommune, innført kjønnsdelt svømmeundervisning. I fjor gikk Somalisk Drosjeforening til Oslo Drosjeeieres Innkjøpslag fordi muslimske taxisjåførere ikke fikk gjennomslag for kravet om et eget bønnenrom i taxidepotet på Gardermoen. Shariadomstoler SV-politiker Reza Rezaee krevde for to år siden et prøveprosjekt med shariadomstoler i familiesaker. Etter flere henvendelser fra muslimer måtte ledelsen ved sykehuset i Kristiansand fjerne bildet av en gris på barneklubben ved sykehuset. Ifølge islamsk tro er det forbudt å ta økonomisk risiko og det er heller ikke tillatt å kreve rente på lån. Derfor krever stadig flere muslimer at Norge får egne banker for muslimer der det ikke tas renter på lånte penger. Ap-politiker Abdelmajid Jerad tok tidligere denne måneden til orde for at Norge bør ha en egen imamutdanning. Også forstanderen i Det Islamske Forbundet Basim Ghozlan har tidligere krevd dette (Skevik, 2009).

Det som er felles for punktene i denne listen er Muslimers rettigheter og særkrav. For mennesker som ser på forandring av det norske samfunnet som en form for angrep på norsk kultur er dette en liste som gir grunn til bekymring og vil skape motstand. FrP lager her et narrativ om at Muslimer i Norge nå får mer makt og derfor forandrer dette landet i henhold til hva de mener er rett eller galt. Denne kulturkampen sklir rett inn i narrativet til de mer ekstreme grupperingene på høyre siden. Hvis vi ser til Breivik var det ikke muslimer men AP han angrep. Fordi han mente disse tillot denne forandringen. Ytre høyre avskyr det multikulturelle samfunnet og ønsker en så homogen kultur som mulig. Et av prinsippene til

konservative er jo å konservere tradisjoner og kultur. Så når det kommer mennesker fra en annen kultur og ønsker å forandre på dette vil dette ses på som et angrep på de verdier og tradisjoner Norge har.

Det er derfor interessant å se at Islam Net som sier at de ønsker denne forandringen også snur dette på hodet og anklager det Norske samfunnet for å drive med snikassimilering. Det er ikke bare begrepet som ligner men narrative som ligger til grunn for uttalelsen som her har felles trekk. Islam Net ønsker et samfunn tuftet på islamske verdier og kommer ofte med uttalelser som går stikk i strid med de verdiene som Norge ser ut til å verdsette. Som aksept for homofile, full likestilling og lovverket rundt utroskap. Når FrP lager en liste over ting de ser på som tegn til snikislamisering kan det tenkes at de som støtter Islam Net sin sak ser på disse hendelsene som et godt tegn. Både Islam Net og FrP ønsker å se dette narrative om at Norge blir påvirket av Islam. FrP fordi det kan øke deres tilhengere da de fronter seg som et parti som kan få slutt på denne trenden og Islam Net fordi det viser at de lykkes i arbeidet sitt. På samme måte er Islam Net sitt arbeid en bekreftelse for de som er enige i snikislamiseringens narrative har rett og FrP sine uttalelser om snikislamisering styrker narrative til Islam Net om snikassimilering. Det som også er interessant når det kommer til begrepene snikislamisering og snikassimilering er at det gir en følelse av at det er noe som foregår i det skjulte. Dette narrative kan være skadelig på flere måter. For det første når FrP lager sin liste over tegn på snikislamisering kan man kritisere denne ved å si at disse hendelsene er separate og ikke er del av et større prosjekt om å omvende Norge til en muslimsk stat. Motargumentet kan da være at man ikke vil se den større sammenhengen fordi den nettopp er skjult. Det kan nesten virke litt selvmotsigende fra FrP sin side å kalle dette for snikislamisering for deretter å komme med en rekke bevis for at det foregår helt åpenlyst, men jeg tror at det narrative som skapes heller legger vekt på den større konteksten som ligger i om disse hendelsene er en slags sammensvergelse som foregår i det skjulte og derfor passer inn i kulturkamp narrative. Hendelsene i seg selv skjer åpenlyst men det at de blir fremmet som del av en større agenda er det man kaller snikislamisering.

På den samme måten kan vi tillegge det samme narrative til Islam Net når de bruker ordet snikassimilering. De argumentene som Islam Net legger til grunn for denne påstanden er også hendelser som foregår i det åpne men blir ved å bruke ordet snikassimilering satt inn i et større perspektiv og støtter opp under narrative om en slags kultur kamp. I teksten til Islam Net beskyldes Norske politikere for å si at de er imot rasisme, diskriminering men i handling

forsøker å tvinge innvandrere til å bli Norske. Bevisene for dette finner Islam Net i forbud mot Hijab i skolen som de mener er et tegn på at politikerne egentlig ønsker å assimilere Muslimer, men utad later som de ønsker å integrere Muslimer. Til slutt gjør Islam Net et poeng ut av at denne formen for assimilering vil føre til radikalisme. Dette poenget er også veldig interessant da det kan virke som et pressmiddel. Hvis Norske politikere ikke tillater de Islamske skikkene og tradisjonene Islam Net står for vil de skape radikale Muslimer.

FrP er i regjering per dags dato og Islam Net er en av de største islamske ungdomsorganisasjonen i Norge. Det er selvfølgelig mange grunner til dette, men en av grunnene kan være at dette narrativet får støtte av mange mennesker. I teksten til Polletta snakkes det om hva som gjør narrativer populære. Der forklares det at mange har trodd at narrativer må være konsekvente for å få oppslutning, dette setter artikkelen spørsmålsteget ved å forklare heller at det har mer å si hvem som forteller narrativet (Polletta, 2011,114). Begge parter i denne diskursen blir framsatt av autoritetspersoner fra hver sin side av debatten de vil dermed ha større gjennomslagskraft for det narrativet de prøver å fortelle. Det felles narrative som jeg har forsøkt å vise i denne oppgaven bygger begge på påstander om en skjult agenda og bevisene for dette er i stor grad lovforslag som ikke har blitt innført. Det kan derfor virke som at det ikke trenger å være en reell forandring som bygger opp under de mistankene om en skjult agenda men heller en vag påstand om en større sammenheng. Det er enkle forklaringer på langt mer komplekse strukturer som skaper et narrativ om kultur kamp i det skjulte. De som velger å følge narrativet opplever at denne skjulte agendaen er reell uansett om den er sann eller ikke. Denne oppgaven har ikke som formål å besvare om den skjulte agendaen er sann eller ikke da det ikke har noe å si for de som følger den. For dem er den en sannhet og derfor virkelighets forklarende. Det som jeg ser på som et stort problem er at både Islam Net og FrP gir hverandre rett i sine antagelser. FrP sine uttalelser kan tolkes dit hen at de ikke vil gi noe mer plass til Islam i det Norske samfunnet. Islam Net uttalelse kan tolkes dit hen at hvis det forekommer lovforslag som de mener hindrer deres religionsutøvelse er dette et tegn på assimilering. Når Islam Net angriper integrerings taktikkene til Norge og forteller at dette er assimilering kan dette gjøre det vanskelig for Muslimer i Norge å integrere seg da de vil være motvillige til integrering på bakgrunn av at de tror de blir snik assimilert. På samme måte vil de som støtter FrP sitt utsagn om snikislamisering kunne se ethvert ønske eller krav om religionsfrihet som en del av en større skjult agenda om å Islamisere Vesten og Norge.

4.9 Radikalisering

Hvis vi ser til teorier rundt hvordan mennesker radikaliseres er det ofte argumentert at det henger sammen med en følelse av å ikke finne sin identitet. Begge sider i denne debatten forsøker å bevare det de selv mener er viktig for deres identitet. Det kan derfor tenkes at dette narrativet om en skjult kulturkamp kan føre til en radikaliseringsprosess. Hvis du er muslim i Norge og har problemer med å finne en identitet som Norsk Muslim og du blir gitt et narrativ som forteller deg at myndighetene i det skjulte jobber for å ta fra deg muligheten til å være den du identifiserer deg som. I tillegg til dette vil alle forsøk på integrering bli tolket som et forsøk på å ta fra deg denne identiteten. Dette ser jeg på som svært problematisk. Når det kommer til FrP sitt narrativ om snikislamisering vil det også kunne skape mistro til myndighetene som godtar at landet blir islamisert og de som ønsker å beholde det de ser på som Norsk identitet vil kunne trekke seg vekk fra det samfunnet de mener ofrer deres identitet for en fremmed kultur. I følge polletas artikkel er det først når narrativet blir preget av apokalyptisk modus der det blir en kamp mellom det gode og det radikalt onde krig blir uunngåelig (Polleta, 2009, 120). Når det underliggende narrativet bak uttalelsene jeg har analysert i denne oppgaven spiller på en altomfattende kulturkamp mellom Islam og Vesten kan det virke ganske nærliggende og jeg synes ikke det er rart at mennesker som trekker dette narrativet til sitt endepunkt, der enten blir alle muslimer eller så blir alle muslimer assimilert og på den måten ikke er rettroende muslimer lenger, dette kan ses på som en kamp mellom godt og ondt for dem det gjelder.

4.10 Narrativer hos HRS

Det er flere Narrativ som blir fortalt gjennom HRS sine artikler. Det første jeg skal ta for meg er snikislamisering/Islamisering. Deretter vil jeg se på staten som fiende og kulturkamp. Disse narrativene har alle et snev av konspirasjons tankegang som jeg vil komme tilbake til mot slutten av analysen da konspirasjons tankegang er noe vi finner hos både HRS og Islam Net.

4.10.1 Om Islam Net

Denne studien handler først og fremst om HRS og Islam Net og hvordan disse organisasjonene kan radikalisere hverandres tilhengere. Det første narrative jeg vil redegjøre for hos HRS er nettopp deres framstilling av hvem Islam Net er. Jeg hadde ikke noe problem med å finne artikler som omhandlet Islam Net hos HRS. HRS forsøker å tegne et bilde av Islam Net som en radikal organisasjon som forsøker å islamisere Norge. Dette blir gjort ved å skrive om det HRS ofte kaller venner av Islam Net. Når HRS snakker om venner av Islam Net er dette ofte i sammenheng med at personer som har gjestet Islam Net sine forelesninger eller på en annen måte har tilknytning til Islam Net har kommet med uttalelser som er kontroversielle eller de har blitt nektet adgang til forskjellige land.

Det første eksempelet jeg vil vise fram omhandler Khalid Yasin. Han blir beskrevet av HRS som en av verdens mest kjente hat predikanter og har stått skulder til skulder med Al-Qaida. Da Islam Net har invitert Yasin for å holde foredrag for Islam Net kobler Storhaug denne mannen til Islam Net å på denne måten får tegnet et bilde av at det er denne type ideologi Islam Net står for. Storhaug skriver også dette i slutten av artikkelen: “Merk hvor like ideologisk Khalid Yasin og de unge i norske Islam Net er.” (Storhaug, 2017, A).

Det neste eksempelet finner vi i artikkelen med tittelen Islam Nets venn bannlyses i Bangladesh. Storhaug skriver i denne artikkelen om forholdet mellom Islam Net og Zakir Naik. Storhaug siterer Qureshi der han forteller: “Dr. Zakir Naik, mashaAllah (en velsignelse, min merknad), er en av de som har styrket islams da’wah aller mest i nyere tid. Flere hundre millioner av mennesker har fått vite om islam gjennom Shaykhens arbeid for islam.” (Storhaug, 2016a).

Til slutt avslutter Storhaug med å fortelle at det er krefter som har etablert seg dypt i vår samfunn mens politikerne sover. Med å etablere seg dypt i samfunnet antyder hun til det narrative jeg mener er et av de mest fremtredende i HRS sine artikler. Islamiseringen av Norge.

4.10.2 Om snikislamisering/islamisering

Narrativet om snikislamisering blir opprettholdt av HRS men ikke alltid lagt fram direkte slik som Siv Jensen la det fram i 2009. Det kan heller bli hintet til. Et eksempel på dette er artikkelen med overskriften “Norsk «fordomsfritt» forlag pøser på med fordommer mot nordmenn”. Artikkelen beskriver et Norge der barn indoktrineres til å tro at muslimer er ofre for nordmenn. Måten dette foregår på er gjennom en tegneserie om tre hijab kledde jenter som blir trakassert av nordmenn på dagen og er superhelter om natten (Karlsen, 2017, A). Selv om ordet snikislamisering ikke blir nevnt direkte i artikkelen bygger den opp om narrativet der det foregår en islamisering av Norge.

“Vil det overraske noen om forlaget mottar økonomisk støtte fra moskeer og den norske stat? For eksempel såkalte “dialog midler”?” (Karlsen, 2017a). Karlsen insinuerer også at dette blir lønnet av staten, noe som kan tolkes som et tegn på at staten har blitt infisert av islamismen og faller rett inn i narrativet om snikislamisering. Det er også meget interessant at når man søker opp snikislamisering på HRS sine sider får man opp 102 resultater, men ingen av artiklene i mitt datautvalg bruker ordet snikislamisering som begrep. I en artikkel forklarer de hvorfor de mener begrepet ikke trengs lenger :

“Snikislamisering kan vel først og fremst tilskrives FrP-leder Siv Jensen, for øvrig et begrep de selv har forlatt da det ikke lenger er så mye sniking. Islamisering foregår nokså åpenlyst for dem som ønsker mer islam i vårt samfunn, men islamistene opptrer nok mer snikende. Det er vel derfor Politiets sikkerhetstjeneste (PST) både har innrømmet at islamister har gått under radaren hos dem og advart mot økt terrorfare i Norge. Men bevares, det har nok gått denne professoren hus forbi. PST driver vel med hatretorikk?” (Karlsen, 2017, B).

Dette argumentet er likevel svært tvetydig. Karlsen sier at islamiseringen skjer så åpenlyst at det ikke er noen grunn til å legge til ordet snik, men mener samtidig at islamistene er mer snikende. Her får hun både i pose og sekk. Hun legger fram en virkelighet der vi blir helt åpenlyst islamisert, men det foregår også i det skjulte å på den måten er med på å støtte opp under dette narrativet om snikislamisering.

Det er også et annet poeng jeg vil drøfte rundt. Hvorfor kommer det opp en rekke artikler som åpenbart handler om islamisering av Norge når man søker opp ordet snikislamisering? Det er mulig at en del av de artiklene som blir hentet opp blir det på grunn av ordet snikislamisering blir nevnt i kommentarfeltet under artikkelen. Det forklarer likevel ikke artikler som “Faten tar valget hos NRK i hijab”. Denne artikkelen kommer opp, men nevner aldri begrepet snikislamisering. Det finnes heller ingen i kommentarfeltet som bruker begrepet. Dette betyr at HRS har sørget for at hvis man søker opp snikislamisering vil denne artikkelen dukke opp. Hva kan grunnen være til dette?

I artikkelen Faten tar valget blir saken rundt NRK programmet Faten tar valget tatt opp. Det legges vekt på at hun er en muslim som bærer hijab. Dette settes opp mot NRK sitt forbud mot synlige kors for nyhetsankere:

“At NRK velger å fronte en hijabkledd ung kvinne i program for å vekke unges stemme lyst, har skapt rabalder. NRK godtar nemlig ikke et lite kors i halsgropen, men samme statskanal en gigantisk reklameplakat for islam på hodet. Hva er dette? Antakelig kommer Faten til å lande ned på samme politiske side som NRK, nemlig sosialistisk side.” (Offentlig, 2017).

Det er også påfallende hvordan artikkelen hevder at Faten kommer til å lande på samme politiske side som NRK, sosialistisk side. Det virker som om artikkelforfatteren mener at NRK bevisst forsøker å påvirke seerne sine til å stemme sosialistisk. Hvis man ser denne tolkningen i en større kontekst av HRS sin narrativ er nettopp dette et eksempel på snikislamisering der NRK som en statlig institusjon forsøker å indoktrinere befolkningen til å stemme på partier som er mer innvandringsvennlige og mer tilbøyelige til å verne om muslimers rettigheter.

4.10.3 Om staten som fiende

Det neste narrativet jeg vil vise blir lagt fram av HRS handler om staten som fiende. Som vi allerede har sett er snikislamisering/islamisering knyttet sammen med dette hatet mot staten.

Det er også viktig å merke seg at spesielt AP blir lagt for hat. Man skulle kanskje trodd at det var partier som SV eller Rødt som har en mye mildere innvandringspolitikk, var hovedfienden, men slik virker det ikke. Hvis man søker på de tre partiene i HRS sin søkemotor får man 582 treff på rødt, 2390 treff for SV og 5260 treff på AP. Jeg har ikke mulighet til å gå igjennom hver eneste artikkel, men jeg vil antyde at det er mye kritikk som ligger bak artiklene. Jeg har enda ikke funnet en eneste positiv omtale om noen av disse partiene.

Når jeg viser til at HRS fremmer et narrativ der staten er en fiende er det på grunnlag av artikler som omhandler snikislamisering/islamisering. Når staten er islamisert vil staten bli en fiende i seg selv. Når jeg har vist til at dette narrative blir fremmet vil måten politiet blir angrepet på også gi mer mening. Når man allerede har en forståelse av at staten har blitt islamisert vil politiet som en del av staten heller ikke klare å gjøre jobben sin slik HRS mener den burde gjøres. Man finner en del artikler der politiet blir kritisert for å være naive og tilrettelegger for det HRS kaller radikale muslimer så med dette i bakhodet vil jeg se på et par artikler som nettopp angriper politiet: “Når politiet bruker radikale muslimer for å forebygge radikaliserings av unge muslimer” (Østlie, 2016, A). Slik lyder overskriften i en artikkel som omhandler Romerike politidistrikt foredrag om radikaliserings av muslimer.

Grunnlaget for dette er at Romerike politidistrikt inviterte Fahad Qureshi fra Islam Net for å holde dette foredraget. Dette ser også jeg problemet med da Qureshi faktisk er det mange ville kalt en radikal muslim. Store deler av artikkelen går med på vise hvordan Qureshi er nettopp radikal i tankegangen. De bruker eksempler som:

Så sent som under den såkalte Peace Conference Scandinavia i 2013, ropte Fahad Qureshi, det ut til rundt 1500 tilhørere på Islam Nets kjønnssegregerte arrangement:

Hvor mange av dere er enige i at straffen som er beskrevet i Koranen og sunna – hvorvidt det er død, hvorvidt det er steining for utroskap, uansett hva det er, så lenge det er fra Allah og hans profet – er den best mulige straffen for menneskeheten – og at det er den vi burde praktisere i verden? Hvor mange er enige i det?

Store deler av Islam Nets trofaste publikum rakte dessverre hånden opp.

Hvis ikke dette er radikalt og ekstremt nok for ledelsen i Romerike Politidistrikt, hva er det da? (Østlie, 2016a).

Det blir også gjort et poeng av at Lars Gule mener at Islam Net er en “udemokratisk, kvinnefiendtlig organisasjon med ekstreme målsettinger og verdier” og de sammenligner Qureshi med Mulla Krekar:

I denne forbindelsen er det grunn til å minne om at Mullah Krekar ble dømt i Oslo tingrett for trusler i oktober 2015 fordi han gjorde det samme: ytret sin tolkning, en tolkning som forøvrig er utbredt jfr. flere muslimske lands lovgiving som tilsier dødsstraff for blant annet blasfemi, av visse vers i koranen. (Østlie, 2016a).

Denne kritikken tenker jeg det hadde vært mulig for en vanlig avis i Norge å komme med, det er det neste steget som HRS tar som for meg viser at de setter dette i en større sammenheng og viser til at det er en systematikk i hvordan politiet som en forlengelse av staten omgir seg med talspersoner for islam: «Romerike Politidistrikt er imidlertid ikke alene, hvilket Hege gjorde oppmerksom på 16. mars”. Det Østlie her snakker om er en tidligere artikkel fra HRS om nettopp naiviteten til Norsk politi. Overskriften på denne artikkelen lyder “Naiviteten ser ut til å være endeløs. Nå politiet” (Storhaug, 2016, B). I denne artikkelen kritiserer Storhaug Norsk politi i sin helhet for å gå i moskeer for å forebygge radikaliserings uten å ha gjort det hun kaller en ideologisk kartlegging av den enkelt moske og imam. Storhaug siterer Rot Cato Einarsen som er minoritets kontakt på Stovner politistasjon “Moskeene er ikke problemet, men løsningen” Etter at hun har nevnt hvordan Qureshi ble innhentet som foredragsholder for politiet (Storhaug, 2016, B). Jeg synes det er betenkelig hvordan artikkelen til Østlie setter opp en påstand om at hele det norske politiet er med på å legitimere Islam Net forså å legitimere påstanden med en artikkel som snakker om det samme enkelttilfellet hun har nevnt i sin artikkel. Når Storhaug også blander inn uttalelser fra Rot Cato Einarsen med Romerikes politidistrikts foredrag gjør også hun et hopp fra et enkelttilfelle til andre politidistrikt. På denne måten har disse to artiklene blitt brukt til å fremme et narrativ der hele det norske politiet bruker radikale muslimer som Qureshi i sin kamp mot radikaliserings av muslimer. Det

er også verdt å merke seg at Storhaug avslutter sin artikkel med “Vi kapitulerer?” Akkurat som i flere av de andre artiklene jeg har analysert dukker det opp mot slutten slike retoriske spørsmål som antyder at Norge er islamisert.

“Vil det overraske noen om forlaget mottar økonomisk støtte fra moskeer og den norske stat? For eksempel såkalte “dialog midler”?” (Karlsen, 2017, A).

“Vi kapitulerer?” (Storhaug, 2016, B).

“Snikislamisering kan vel først og fremst tilskrives FrP-leder Siv Jensen, for øvrig et begrep de selv har forlatt da det ikke lenger er så mye sniking. Islamisering foregår nokså åpenlyst for dem som ønsker mer islam i vårt samfunn, men islamistene opptrer nok mer snikende. Det er vel derfor Politiets sikkerhetstjeneste (PST) både har innrømmet at islamister har gått under radaren hos dem og advart mot økt terrorfare i Norge. Men bevares, det har nok gått denne professoren hus forbi. PST driver vel med hatretorikk?” (Karlsen; 2017, B).

Denne måten å stille retoriske spørsmål er et av de virkemidlene jeg mener HRS bruker for å unngå å si snikislamisering på. Det lar leseren selv gi et svar og med tanke på hvordan artiklene er skrevet virker svaret ganske innlysende. Det bygger derfor opp en konspirasjon der staten aktivt er med på å islamisere Norge.

Som jeg har nevnt tidligere er det ikke tilfeldig at akkurat AP var partiet som ble hovedmålet for Breivik i terrorangrepet på Utøya 2011. AP ser ut til å få skylden for det høyreekstreme opplever som et forræderi eller som Storhaug stiller spørsmål ved en “kapitulering”. Norge har underkastet seg til muslimer og hvis man går lenger følger planen til en verdensomfattende skjult organisasjon som ønsker “New World Order”. Akkurat den siste konspirasjonen og sammenhengen mellom Islamiseringen av Norge skal jeg gå dypere inn i senere. Hvordan AP har fått denne posisjonen kan ligge i at AP har vært det største norske partiet i mange år og har hatt mye makt de siste 30 årene. HRS omtaler også AP i mye

større grad enn noen av de andre partiene på venstre fløyen. En av artiklene som HRS har skrevet om AP har overskriften “Islamiseringen av AP”. I denne artikkelen av Storhaug legges det fram beviser for at AP har blitt islamisert.

Aps representant i Oslo bystyre, Nasir Ahmed (34), hyller Tahir ul-Qadri, mannen som ønsker en verden underlagt islam. Ahmed lar seg avbilde med Qadri, og omtaler han i rosende ordlag. Dette skjer bare dager etter at byrådsleder Raymond Johansen (Ap) omfavnet Brorskapets fremste mann i Norge, Basim Ghozlan, under id-feiring i Oslo.” (Storhaug, 2017, B).

Noe av grunnlaget for anklagene om islamisering ligger i at Ahmed på sin FB har omtalt Tahir ul-Qadri som en inspirasjon og at han promoterer et korrekt bilde av Islam samtidig som hun viser til at Tahir ul-Qadri har kommet med støtte til dødsstraff for blasfemi og frafall fra Islam. Storhaug sier hun har forsøkt å ta kontakt med Ahmed men har ikke fått svar hun tar deretter og opplyser: “Ahmed opplyser for øvrig på FB at han jobber som “prosjektleder i politiet”. Igjen ser vi et hint til hvordan storhaug antyder at politiet har blitt islamisert. Igjen skjer dette på en måte der leseren selv kan bestemme hvordan man vil tolke “opplysningene” hun kommer med. Et annet punkt i Artikkelen til storhaug handler om at Raymond Johansen som er byrådsleder i Oslo AP har omfavnet Basim Ghozlan. Som Storhaug omtaler som den fremste Brorskapsmoskeen i Norge. Med brorskapsmoskee sikter Storhaug til det muslimske brorskap som henger sammen med konspirasjonen om snikislamiseringen av Norge og Europa. med et bilde av Johansen og Ghozlan som gir hverandre en klem står det “Omfavnelse for fremtidens Norge”. Dette er jo en antydning til at Norge skal bli enda mer “islamisert i fremtiden. Enda mer fortellende enn sitatet fra bildet er den uthevede teksten i artikkelen: «Det er et underlig skue å se hvor tett Ap er på totalitære krefter som står i strid med enhver verdi Ap er tuftet på. Jeg vil anta dette er situasjonen landet over, og det samme i eksempelvis andre storbyer i Europa.» (Storhaug, 2017, B). Storhaug antyder her at en klem er et bevis for at AP som helhet har en agenda sammen med Ghozlan og ikke nok med det, dette er noe som foregår i hele landet samt hele Europa. Jeg vil komme tilbake til HRS sitt forhold til AP i konspirasjonsteori kapitlet da AP har en spesiell plass blant narrativet om

staten som fiende. Et annet narrativ vi kan finne hos HRS er media sin rolle i islamiseringen av Norge.

4.10.4 Om MSM (Mainstream Media)

HRS har i flere av artiklene jeg har skrevet kritisert mediene (spesielt MSM) i Norge for å være blinde når det kommer til islam og i verste fall være en del av islamiseringen av Norge. Jeg vil vise til to måter dette kommer fram på i datautvalget mitt.

Den første kritikken bygger videre på narrativet om islamiseringen av Norge. Som jeg allerede har vist til i avsnittet om islamisering blir NRK beskyldt for å islamisere Norge gjennom programmet Faten tar valget. Den andre måten de viser til er hvordan media ikke tør eller er blinde for å kritisere islam. Det første eksempelet er artikkelen de har kalt “Aftenposten sliter noe veldig med islam”. Hege Storhaug svarer på kritikk fra Aftenposten sin kommentator Joacim Lund som har skrevet en artikkel i Aftenposten om Hege Storhaug og hennes bruk av ordet “koranklosser” i omtale av betongblokkene som ble satt opp foran kjøpesenteret Oslo City i Oslo sentrum. Storhaugs svar på kritikken er ikke særlig relevant for oppgaven det som jeg finner interessant er heller hvordan hun i sitt svar bruker en retorikk som angriper Aftenposten i sin helhet for å være ha en agenda som unnskylder radikalisererte muslimer. Joacim Lund er en kommentator for Aftenposten for å tilskrive Aftenposten meninger som Storhaug beskriver slik:

For Lund handler antiterroriltak, antiradikaliseringstiltak, om at vi må hjelpe dem å bli en del av oss. Bedre integrert. Altså må ikke-muslimer og frihetselskende muslimer være snille overfor de radikalisererte og de som potensielt kan bli radikalisererte. Og vi må ikke påpeke faktiske forhold, som at islamsk terrortrussel endrer det offentlige rommet, endrer samfunnet vårt. Da kan flere (muslimer) bli radikalisererte og drepe oss. Hvis vi utelater de faktisk forhold blir Norge et fredens paradys. (Storhaug, 2017, C).

Hun angriper Lund for at man ikke skal få lov til å snakke om faktiske forhold og at dette er oppskriften for at Norge skal bli et “fredens paradys”. Rett under dette sitatet skriver Storhaug

“Slik tenker tydeligvis en norsk kommentator i 2017. Egentlig ikke så underlig, all den tid de spreke tankene kommer fra Aftenpostens indre liv” (Storhaug, 2017, C). På denne måten antyder hun til at dette er et tankesett som befinner seg i Aftenposten som en helhet. For å støtte opp under denne påstanden kobler hun også Aftenposten til Islam Net ved å vise til at Aftenposten synes det er en god ide å bruke Islam Net for å avradikalisere unge mennesker. Det som skulle vært en kilde henvisning til denne påstanden er en ødelagt link til HRS sine egne sider, noe jeg finner spekulativt. På denne måten maler Storhaug et bilde av Aftenposten i sin helhet som en avis der radikale muslimer får radikaliseres andre muslimer og Aftenposten er med på å forsvare dem. En annen artikkel skrevet av Storhaug er egentlig en bokrapport av boken til Terje Tvedt Det internasjonale gjennombruddet. Fra «ettpartistat til flerkulturell stat. Artikkelen har overskriften “Norske medier lider av langt fremskreden islamofili”. Storhaug mener at boken er den viktigste boken som er skrevet i år. I artikkelen sin har hun valgt ut et par eksempler fra de største avisene i Norge der Tvedt kritiserer de forskjellige avisene for å vise en “bemerkelsesverdig tilbakeholdenhet når det gjaldt å knytte islamisme til terrorisme”.

Dette bygger opp under HRS sitt narrativ om et medie Norge som ikke tør å snakke om elefanten i rommet slik HRS beskriver situasjonen.

Det at MSM som en helhet ikke snakker om islam og terrorisme på den måten HRS mener er rett er et gjennomgående punkt i HRS sin omtale av MSM. De blir anklaget for å være islamofile, blinde og at de forsvare radikale muslimer. De strekker seg også så langt at de anklager deler av media for å aktivt islamisere Norge og setter på denne måten opp MSM som en fiende i kampen om å befri Norge fra islamisering.

4.10.5 Om kulturkamp

For å forklare narrativet om kulturkamp i HRS sine artikler vil jeg bruke teorien om troper som jeg har beskrevet tidligere. For ordet kulturkamp dukker ikke opp spesifikt det er heller en rød tråd jeg mener jeg har funnet gjennom de forskjellige narrative jeg har nevnt. Denne kulturkampen mener jeg vi kan se i alle de forskjellige artiklene vevet inn i de andre narrative der alle brikkene samlet skaper en følelse av at Norge er i en kultur kamp om norske verdier og kampen er mot muslimer som vil rive dette vekk fra oss. Den er en del av

islamiseringen som igjen blir kjempet av muslimene ved å undergrave staten og mediene er verktøyet som skal vaske vekk nordmenns kultur. Jeg mener å finne denne tropen i svarene på alle de forskjellige retoriske spørsmålene gjennom artiklene. For å forsvare mitt funn, vil jeg i dette avsnittet vise til en rekke kommentarer jeg har hentet fra de forskjellige artiklene jeg har brukt for å på den måten se hvordan leserne av HRS kommer fram til de samme slutningene jeg har tatt med tanke på at Norge i dag er i en kulturkamp med muslimer og det er HRS og deres likesinnede som er de eneste som ser og forsvarer Norge og Norges verdier ved å snakke om “elefanten i rommet” slik HRS kaller det. For å vise den tropen kulturkamp som gjennomgående i HRS sitt kommentarfelt vil jeg vise til en kommentar til de forskjellige artiklene i datautvalget og forklare hvordan jeg mener dette henger sammen med konspirasjon om islamiseringen av Norge.

Det jeg tenker jeg må finne for å kunne se en sammenheng i leserne sine kommentarer er frykt for at islam tar over Norge og at mediene og staten er enten delaktige eller aktivt deltar i islamiseringen.

I artikkelen fra HRS den 4.september 2017 med tittelen: “Debatt mellom Listhaug og Qureshi: Vet VG hva nazisme er?” skriver en person: «Han sier så rare ting så jeg synes det er dårlig uansett.» Dette hjelpeløse sitatet fra VGs (for tiden) Astrid Meland forteller det meste vi trenger vite om det norske medie-kommentariatet: En politisk klasse som er langt mindre opptatt av kunnskap og (egen)refleksjon enn de er av å dyrke sin egen rolle.

Det er en lang rekke dilemmaer og potensielt alvorlige sammenstøt om menneskesyn og samfunn å gripe fatt i for medie-klassen, men Meland et Co. har andre og egne prioriteringer. Late pyser.” (Storhaug, 2017, D).

I denne kommentaren som har fått 35 liker-klikk antydes det at hele det “norske medie-kommentariatet” er en egen politisk klasse som ikke bryr seg om Norge som et samfunn og det snakkes om sammenstøt mellom menneskesyn og samfunn. Det er viktig å få med seg at det snakkes om et sammenstøt mellom samfunn her da dette er tegn på en forståelse av at det er en kultur kamp som foregår og mediene bryr seg ikke. I artikkelen med tittelen “Fred være med Islamsk Råd som viser sitt sanne ansikt” vil jeg belyse denne kommentaren:

Afsar står jo frem som en sympatisk mann, også på TV. Man kan kjenne igjen at han ikke uttaler seg med ærlighet. Han svarer på spørsmål på en unnvikende måte og det som kommer er mer løgn enn fakta og hva han står for. Jeg kjenner igjen dette i mange sammenhenger. Dessverre går store deler av befolkningen, media og politikere på så det suser.

Det arbeidet som HRS gjør, følger opp løgnene og holder orden på hvor de egentlig befinner seg i landskapet, er derfor svært viktig. Bra jobb! (Storhaug, 2017 E).

Denne kommentaren snakker ikke bare om hvordan media og politikere (staten) har blitt lurt, men viser også til at muslimen er uærlig på TV og kan antyde at det er en skjult agenda lik den snikislamiseringen jeg mener er et narrativ som går igjen i HRS sine artikler. I artikkelen “Hva regnes som ekstremisme?” dukker det også opp en kommentar som kritiserer NRK og Aftenposten for å hjelpe ekstremister.

Det er ingen hemmelighet. Aftenposten og NRK er uten tvil de to farligste organisasjonene vi har i Norge. De definerer handlingsrommet som ekstremistene og våre hjelpeløse, kaklende politikere befinner seg i. Ekstremismen yngler fritt, mens vettuge politikere og mot-stemmer i hovedsak er borte vekk. Det er farlig. Veldig farlig. (Storhaug, 2016, C).

Denne kommentaren omtaler faktisk disse to mediehusene som de “farligste organisasjonene vi har i Norge”. Denne kommentaren kan man tenke seg er en overreaksjon etter å ha lest en artikkel som kritiserer media i Norge. Jeg tror likevel dette er noe personene mener. I denne kulturkampen som ligger mellom linjene blir ikke for eksempel de faktiske terroristene som Profetens Ummah hoved fokus de farligste aktørene i dette verdensbildet er mediene. Det er mediene som får skylden for å legge til rette for grupperinger som Profetens Ummah ved å styre “handlingsrommet” både ekstremister og politikere befinner seg i. I artikkelen “Hæ,

kritiske spørsmål her i VG...?” som er en kritikk av media igjen blir det tatt opp i en kommentar hvordan dette er en kulturkamp.

Mens vi venter på Ragnarok:

Det en kan si om aktivister som Leyla Hasic er:

Hun tilhører en ideologi som skjuler seg bak ordet religion. Denne ideologiens aktivister har som mål å avskaffe demokratiet, og kan derfor ikke tillates ubegrenset religionsfrihet. Det som på lang sikt vil være fornuftig er å sende slike mennesker til det muslimske land som står deres ideologi nærmest, og hvor de da kunne leve ut sine ønsker uten å føle seg mobbet av vantro demokrater. (Østlie, 2016, B).

Leila Hasic som nevnes i kommentaren er en nylig ansatt hos Islamsk Råd Norge som bruker niqab som skapte stor debatt rundt hennes ansettelse. I kommentaren ses islam som en ideologi som har et mål om å fjerne demokratiet. Kommentaren starter også med ordene “Mens vi venter på Ragnarok”. Dette tolker jeg som en metafor om Norges vei mot dommedag som blir den dagen muslimene har tatt over. Kommentatoren viser også til at islam er en ideologi som skjuler seg bak religion. Dette er igjen et tegn på at snikislamisering er et fenomen som har blitt akseptert av leserne til HRS. Det siste eksempelet jeg vil bruke fra kommentarfeltet i dette avsnittet kommer fra artikkelen “Blir Europas fremtid fundamentalisme?”. Denne artikkelen handler spesifikt om hvordan Europa er i ferd med å bli islamisert det blir brukt statistikk for å vise til at “nesten 30 prosent av franske muslimer kan defineres som fundamentalister. De vil at sharia skal styre samfunnet de lever i.” (Storhaug, 2017, F) Effekten denne artikkelen har på leserne tenker jeg viser at denne kulturkampen blir tatt på alvor. “Kan vi virkelig ha disse politikerne lenger? Vi har ca. 3-6 muligheter igjen til å bytte dem ut, før det er for sent.” (Storhaug, 2017, F).

Kombinasjonen av at våre myndigheter og mesteparten av politikerne lever i villfarelsen om at ting vil 'gå seg til' og mange innvandreres motvilje (spesielt muslimer) mot å tilpasse seg vårt samfunn og våre verdinormer, er en tidsinnstilt

bombe.”(...) Spesielt muslimske miljøer er tydeligvis problematisk, da islam for svært mange muslimer ikke bare dreier seg om personlig tro – som f.eks. kristendom – men også om ideologi og politiske ambisjoner for å endre samfunnet på en radikal måte.(...) Vi vet at ulike konservative muslimske miljø, islamister, salafister, wahabister og andre fundamentalistiske muslimer ønsker å endre samfunnet vårt på en radikal måte. Og disse miljøene vokser stadig. “(Storhaug, 2017, F).

I disse kommentarene ser vi hvordan det ikke er noe tillit til staten det blir også lagt fram argumenter for at islam ikke er forenlig med det norske samfunnet og at deres mål er å “endre samfunnet vårt på en radikal måte”. Ved å se på disse eksempelet fra kommentarfeltet vil jeg påstå at de retoriske spørsmålene som blir stilt i HRS sine artikler har et åpenbart svar for HRS sine lesere. Staten og mediene er delaktige i en islamisering av Norge den foregår både i det skjulte, men også helt åpenlyst. Det foregår en kulturkamp som Norge kommer til å tape hvis ikke vi får forandret på systemet. Jeg har forsøkt å se etter tegn på uttalelser som maner til vold eller kan inspirere til vold og på denne måten bidra til radikaliserings. Jeg mener jeg ikke har funnet tilstrekkelig med tilfeller av dette for å si at HRS bidrar til voldelig radikaliserings. Det jeg likevel vil påstå er at det blir lagt fram et narrativ som skaper frykt blant leserne. Situasjonen fremstilles så desperat at det kan være lesere som tenker at skal det Norge jeg kjenner bevares må jeg ty til vold. Det skal også sies at det er kommentarer som har blitt slettet som jeg ikke har fått lest. Om dette er på grunn av maning til vold vet jeg ikke, men jeg vil tro at HRS redigerer vekk uttalelser som er ulovlige som maning til vold mot spesifikke folkegrupper er.

4.11 Narrativer hos Islam Net

Når jeg nå går over til å se på de forskjellige narrativene som Islam Net fremmer er det interessant å se hvordan begge organisasjonene opplever at det er de som opplever å være under angrep med hjelp fra de samme aktørene staten og media. Som vi har sett i artikkelen

angående snikassimilering har Islam Net støttet opp under et narrativ om at staten er en fiende for rettskafne muslimer og kjemper en skjult kamp for å assimilere muslimer.

4.11.1 Om assimilering

Assimilering er noe som går igjen hos Islam Net. I en artikkel av M. Abdullah Osman lagt ut den 24.aug 2016 reflekteres det over hvordan Islamdebatten har en skadelig effekt på integrering. Når Osman skal gi en redegjørelse for det han kaller den evige islam debatten kommer de noen av de samme punktene som blir tatt opp av Navid Sadat i artikkelen om snikassimilering fra 22.august 2016. Han nevner forslag om tvungen felles svømming for ungdomsskoleelever som er muslimer og aksept for hijab i offentligheten. Han peker også på diskusjoner om koranskoler, hvor pro-homofili en muslim bør være og om muslimer burde gå så langt som å “ta avstand fra deler av koranen som forbyr homofilt samliv? Ja, kanskje vi til og med burde omskrive Koranen?” Etter en rekke med poenger som dette stiller Osman spørsmålet “kan Norge akseptere at det finnes mennesker som har annerledes verdier enn majoriteten? Eller må denne minoriteten tvinges til å la seg assimilere, til å bli identisk med resten av befolkningen?” (Osman, 2016). Det som jeg finner interessant videre i artikkelen er hvordan Osman karakteriserer “Norge”.

For til syvende og sist, hvordan kan man påstå at Norge er et land som verdsetter frihet og medmenneskelighet, et land hvor religionsfrihet står sentralt, hvis en imam i Kristiansand mister jobben sin og blir kritisert av selveste Statsministeren, kun for å ha sagt at han ikke promoterer julefeiring? Er ikke dette hyklersk, når en mann som Max Hermansen fikk beholde jobben sin som lærer i mange måneder, på tross av at han gjentatte ganger kom med rasistiske og islamofobe uttalelser til egne elever? (Osman, 2016).

At Norge er hyklere er noe som kommer fram gang på gang dette ser vi også i innlegget om snikassimilering:

Så kjære politikere, istedenfor for å jobbe mot diskriminering, rasisme, hat mot muslimer i landet, så ønsker dere å endre lovverket for at vi muslimer skal forlate og gi opp vår identitet. Dette kaller jeg hykleri, dobbeltmoral og falskhet på sitt beste (Sadat, 2016).

Det er mulig å forstå denne karakteristikken som nettopp en beskrivelse av snikassimilering. Dette mener jeg da det vises til at Norge fremstår som tolerante og ønsker integrering, men Norge er hyklere og gjør derfor det motsatte av det de sier. Når Sadat mener muslimer blir angrepet gjennom lovverket på en måte som gjør at de må gi opp sin identitet er det igjen et argument for dette assimilerings narrativet. I Osman sin artikkel tar han opp en sak der en imam i Kristiansand ikke ønsket å promotere julefeiring. Denne saken har Qureshi skrevet en artikkel om som også legger opp til et assimilerings narrativ. I artikkelen under overskriften: Et tilbakeskritt for integreringen bruker Qureshi store norske leksikon for å definere forskjellen på integrering og assimilering og viser til denne saken som en del av assimilering og ikke integrering:

“Det er viktig å reflektere over hva vi egentlig mener når vi bruker ordet «integrering». I Store norske leksikon kan vi bl.a. lese det følgende om forskjellen mellom integrering og assimilering: «Assimilering beskriver en prosess der individene vokser inn i et gitt kulturelt fellesskap, og gradvis tilegner seg dette fellesskapets normer og verdier, til individets egne normer ikke kan skilles fra samfunnets. Innvandreres opprinnelige kultur blir ikke tillagt vekt, eller blir oppfattet som en privatsak, og samfunnet gir ingen rettigheter basert på minoritetskultur. «Om integrering, i motsetning til assimilering heter det hos Snl: «Ved å få like livsbetingelser eller muligheter skulle personer, også med sterkt ulike verdisyn, veves inn i samfunnet.» De skriver også: «Integrasjons-tilnærmingen skulle muliggjøre fredelig sameksistens mellom ulike etniske grupper innenfor en og samme statsdannelse.» Leser vi kritikken mot imamens uttalelser ser vi at det argumenteres for at imamen må integreres. Men når vi leser definisjonen av begrepene «integrering» og «assimilering» minnes det mer om et totalitært krav om å assimilere den annerledestenkende imamen.” (Qureshi,2016, A).

Av utvalget mitt fra Islam Net har jeg også tre artikler som er skrevet av kvinner i forsvar av hijab og niqab. Disse artiklene er alle preget av kvinner som opplever diskriminering. Det som også er interessant i disse artiklene er fokuset på intoleransen og kontrollen de mener å oppleve. Umm Thabit er en av disse kvinnene. Hun skrev et innlegg til Aftenposten 3.juni 2016 (Thabit, 2016, A). I dette innlegget kritiserer hun personer som mener hun burde ta av seg sitt religiøse plagg: «Du som går bort til muslimske kvinner, enten de går med hijab eller niqab, og ber dem ta av seg sine plagg. Du som ønsker å kontrollere meg og andre som går kledd som meg.» (Thabit, 2016 A). Noen dager senere har Kristen Lindholm svart med et innlegg i Aftenposten som argumenterer for at Niqab hindrer god kommunikasjon og samtale (Thabit, 2016 B). Thabit Har derfor skrevet et svar til innlegget. Et av argumentene hennes bygger på at et samfunn må være åpent for forskjeller: «Et samfunn basert på et «vi» og ikke et «jeg» er åpent for forskjeller og individualitet. «Vi» skal ikke bestemme hvordan folk kler seg fordi det er annerledes, men «vi» omfavner forskjellene og bruker mangfoldet som en fordel.» (Thabit, 2016). Her antyder Thabit at det norske samfunnet ikke aksepterer folk som kler seg annerledes. Den neste artikkelen som tar opp problemet med å være muslim og kvinne i Norge er skrevet av Fnan Ahmed. I Artikkelen til Ahmed skildrer hun en oppvekst som annerledes og mistrodd av venner: «Da jeg i 8. klasse, sammen med to andre venninner, valgte å gå med mer tildekkende klær, fikk jeg plutselig oftere klemmer og kos, for plutselig var jeg blitt et offer» (Ahmed, 2016). Og fra staten:

«Jeg har aldri vært den typen som tier. Uheldigvis brydde jeg meg om feil kamper, for etter å ha ytret meningene mine i timen, fikk mamma brev fra skolen og et annet fra barnevernet, der begge parter var bekymret for de ekstreme meningene mine.»
(Ahmed, 2016).

Når vi ser på argumentasjonen i de andre artiklene i sammenheng med disse kvinnene sine fortellinger, mener jeg vi kan se et mønster som bygger opp dette narrative om at assimilering er et problem for muslimer i Norge.

Et poeng som Islam Net ofte tar opp er integrering. Når man viser til et problem er det forståelig at de også ser seg selv som redningen. Islam Net viser til en virkelighet der staten og mediene skader integrering ved å ville assimilere, men de selv er redningen og angriper

tilfeller de mener skader integrering. Det er også viktig å merke seg at det er det eksakt motsatte av hva HRS tenker om Islam Net. Hvorfor Islam Net er så opptatt av å stemple alt de er for som god integrering men det de er imot for assimilering tenker jeg er talende i det at de faktisk legger merke til at de ofte blir anklaget for å skade integrering og denne måten å argumentere på for dem er et forsvar.

“Denne siste runden i islamdebatten går i hovedsak mellom konservative og progressive krefter. Påstanden til disse progressive debattantene, er at grupper som Islam Net skader integreringen og samfunnsdeltakelsen til muslimer, at de skaper skiller, sekter og hat. Men de tar fullstendig feil. Skillene, hatet, og sekterismen finnes allerede. Men det er ikke konservative muslimers feil. Her må mediene bære skylden.” (Osman, 2016).

Osman sin artikkel er ikke den eneste artikkelen jeg har i utvalget mitt som nevner assimilering som et problem. Fahad Qureshi nevner også dette i artikkelen som heter imam debatten: Et tilbakeskritt for det frie demokratiske Norge. I denne artikkelen viser Qureshi til det han kaller en verbal halshugging av en imam fra Kristiansand. Imamen har fått sterk kritikk i Aftenposten for å ha sagt at muslimer ikke burde gå i bursdag. Qureshi mener at Aftenposten snakker med to tunger ved at de kaller det integrering, men ifølge Qureshi er dette assimilering.

“Leser vi kritikken mot imamens uttalelser ser vi at det argumenteres for at imamen må integreres. Men når vi leser definisjonen av begrepene «integrering» og «assimilering» minnes det mer om et totalitært krav om å assimilere den annerledestenkende imamen” (Qureshi, 2016, A).

Som jeg har nevnt tidligere er dette en måte Islam Net ofte kritiserer Norge (Staten og mediene) for. At de er hyklere eller dobbelt moralske. Dette kommer også fram i kritikken av Aina Stenersen (FrP).

«Ettersom Stenersen kritiserer meg for å Ettersom Stenersen kritiserer meg for å ikke ta henne i hånda på Underhuset hos TV2, synes jeg at det er viktigere å påpeke at hun er dobbeltmoralisk. I Underhuset ville Stenersen forby meg å invitere det de hun anser som «hatpredikanter», men når hun ble bedt om å ta stilling til om hun ville forby Obama og Trump innreise til Norge, unngikk hun å svare – gjentatte ganger!» (Qureshi, 2016, F).

Norge sier at de vil en ting men gjør noe annet. Dette tenker jeg også er med på å skape mistro blant leserne. Det gir også grobunn for konspirasjonsteorier som jeg allerede har vært inne på. Dette underbygger Islam Net sitt narrativ om at staten og mediene jobber i det skjulte for å assimilere muslimer. Artikkelen som dette kommer sterkest fram i er artikkelen om snikassimilering av Navid Sadat som jeg har poengtert videre men, som jeg har påpekt er dette et narrativ som dukker opp mellom linjene gang på gang i Islam Net sine artikler. Ord som snik, hykler, dobbelt moralsk antyder alle på en form for bedrageri eller uærlighet.

4.11.2 Om media

Osman sin artikkel mener jeg i hovedsak er et angrep på media som han mener følgende om: “Skillene, hatet, og sekterismen finnes allerede. Men det er ikke konservative muslimers feil. Her må mediene bære skylden.” (Osman, 2016)

Qureshi går også til angrep på media i sin artikkel om imamen fra Kristiansand. Det jeg finner interessant ligger i at det skapes et narrativ om at staten ønsker å assimilere muslimer media er et verktøy som brukes å dette hindrer integrering. Ikke nok med at staten hindrer integrering. Qureshi kaller også dette et angrep på ytringsfriheten da dette har gått utover levebrødet til imamen fra Kristiansand. han argumenterer også fort at dette er typisk for maktinnehavere å undertrykke sine meningsmotstandere og det er nettopp derfor man trenger ytringsfrihet (Qureshi 2016 19 jan). Det er mulig å tolke dette som at staten med media er maktinnehaverne og måten de behandler muslimer på er å undertrykke dem ved at uttalelsene deres får konsekvenser. En debatt som Qureshi også mener media har en del av

skylden for handler om hijab. “vil dette bidra til svekking av muslimske kvinners deltakelse i arbeidslivet, nettopp fordi hijab blir et så negativt plagg, som et resultat av både politikere og medier” (Sadat, 2016). Denne debatten virker svært viktig for Islam Net og av datautvalget har jeg funnet at hijabforbud i barneskolen og niqab forbud i det offentlige er en av sakene som har dukket opp i nesten alle artiklene. Det ser ut til at Islam Net mener mediene ikke gjør jobben sin da åpner opp for negative holdninger overfor muslimer. Det er verdt å bemerke seg at av 15 artikler jeg har analysert av Islam Net er det 11 av dem som har blitt publisert i forskjellige aviser og nettsider som: Aftenposten, Dagbladet, VG, Klassekampen og ABC Nyheter. Hvis de tenker seg at media ikke har gjort jobben sin kan man lure på hva mer Islam Net ønsker at de skal gjøre. For hvis de ønsker at deres meningsmotstandere ikke skal få slippe til i mediene vil dette kunne sies å svekke ytringsfriheten.

Grunnen til at nettopp ytringsfriheten er viktig å ta opp i en kritikk av Islam Net sitt angrep på media er at Islam Net er veldig opptatt av ytringsfriheten og anklager Norge for å svekke denne med jevne mellomrom. Som jeg har nevnt tidligere dukker ytringsfrihet opp som et tema i artikkelen om imamen fra Kristiansand, og den dukker opp i artiklene om innreiseforbudet for hatpredikanter som FrP fremmet:

“En lov som hindrer folk innreise til Norge fordi de ytrer noe vi ikke liker vil undergrave ytringsfriheten. Selve ideen ytringsfrihet handler nettopp om at de svakerestilte i samfunnet skal kunne få ytre seg mot majoriteten” (Qureshi, 2016, B).

Det samme sitatet bruker Qureshi også i en annen artikkel som også handler om innreiseforbudet (Qureshi, 2017, A). Det som også går igjen i disse artiklene er fokuset på dobbeltmoral som Islam Net til stadighet anklager Norge for. Det er interessant å legge merke til at de på den ene siden anklager Norge (mediene og staten) for å undergrave ytringsfriheten samtidig som det virker som de ønsker at denne ytringsfriheten ikke skal gjelde deres meningsmotstandere på grunn av konsekvensene dette vil ha for muslimer.

4.11.3 Om staten som fiende

Når Islam Net kritiserer det norske samfunnet er det hovedsakelig media og staten som får kritikk. De blir kaldt hyklere, for å undergrave ytringsfriheten og bedrive snikassimilering. På samme måte som HRS har AP som hovedmål når det kommer til staten har Islam Net FrP som hovedmål i artiklene jeg har gått igjennom er det FrP som går igjen. Dette tenker jeg at ikke er noe rart med tanke på at FrP som har sittet i regjering de siste årene ikke bare er et av partiene med mest makt, men de er også de som er kjent for å snakke høyt om problemene med innvandring og den kulturelle krasjen mellom islam og Norge. Jeg vil nå se på de artiklene som angriper staten og vise hvilke begreper som går igjen for å vise hvordan Islam Net bygger opp under et narrativ der staten er hyklere, dobbeltmoraliske og forsøker å assimilere muslimer.

Den første artikkelen jeg vil vise til treffer på alle disse punktene. Artikkelen angriper Sylvi Listhaug FrP for å være snikislamofob. For det første finner jeg det interessant at igjen blir ordet “snik” brukt imot meningsmotstandere i denne diskursen. Akkurat slik Siv Jensen FrP begynte å bruke ordet snikislamisering har Islam Net i sine artikler brukt begreper som snikassimilering og snikislamofob. Dette er et tegn på at Islam Net har et plastisk forhold til sine motstandere i diskursen og blir påvirket av deres uttalelser. Om kanskje ikke ideologisk, men retorisk. Artikkelen som angriper Listhaug for å være snikislamofob er en oppfølging til debatten som Qureshi hadde med Listhaug 4. september 2017 på VGTV (Qureshi, 2017, B). Qureshi plukker ut tre “emner” fra debatten som han mener den egentlig var om. FrP sitt innreiseforbud som Qureshi mener undergraver ytringsfriheten og rettsvesenet. Han begrunner dette ved at han Listhaug gjør en selektiv seleksjon mot muslimer da “æresgjesten” til Listhaug er en hatpredikant i Qureshi sine øyne. Han bruker også Listhaug sin støtte til dødsstraff i USA som et poeng da han mener muslimer blir anklaget for å ønske dødsstraff men ikke Listhaug. Qureshi konkluderer dette resonnementet med forslaget om innreiseforbudet kun er rettet mot muslimer. Det neste emne Qureshi tar opp handler om forbud mot hijab i barneskolen. Qureshi mener det er dobbeltmoralisk å nekte barn hijab fordi den seksualiserer barn, men vi nordmenn ikke forbyr sminke eller miniskjørt på barn i barneskolen. Det siste emnet Qureshi tar opp omhandler forbud mot niqab. Qureshi side stiller dette med tildekking av nonner eller mennesker som tatoverer eller har piercinger i ansiktet. igjen blir konklusjonen til Qureshi Islamofobi:

FrPs forslag om å straffeforfølge foreldre som sender barn, eller reiser med dem selv, til Koranskoler i utlandet, er ikke for å forhindre at barna utsettes for vold eller at de oppdras med andre kulturer. Forslaget er til for å forhindre at barn skal lære Koranen. For ellers ville Listhaug sagt ja til å straffeforfølge alle foreldre som gjorde det samme med sine barn når det gjaldt Bibelskoler eller andre ting barna kan studere. Dette er igjen islamofobi.” (Qureshi, 2017, B).

Det samlende sentimentet i artikkelen forsøker vise Listhaugs islamofobi. Hvis vi ser til andre artikler fra Islam Net er denne forskjellsbehandlingen mot muslimer et gjennomgående argument. Det at Listhaug på dette tidspunktet er en del av regjeringen mener jeg er viktig for å forstå det den større sammenhengen i narrativet Islam Net er med på å skape. Staten diskriminerer aktivt mot muslimer. Den neste artikkelen jeg har funnet som fortsetter og støtter opp under dette narrativet handler om Imamen fra Kristiansand. I denne artikkelen plukker Qureshi fram tre politikere: Abid Raja (Venstre) Jøran Kallmyr (FrP) og Harald Furre (Høyre). Ved å vise til deres uttalelser som er kritiske til Imamen (Qureshi, 2016, A). Også her er det viktig å se parti tilhørigheten til de politikerne han har plukket ut. I 2017 var det en koalisjonsregjering mellom Høyre, FrP, Venstre og Kristelig Folkeparti (Garvik, 2018).

Ved å plukke ut disse politikerne vil man da kunne si at flertallet av regjeringspartiene er med på å fryse ut en imam for uttalelser Qureshi mener han ikke burde fått kritikk for. Narrativet om en samlet regjering som angriper muslimer blir dermed forsterket ved å bruke disse uttalelsene. Den siste artikkelen jeg vil vise til handler om FrP sitt forslag om innreiseforbud. Konklusjonen til Qureshi poengterer igjen at det er spesifikt muslimer som skal bli nektet innreise: “At denne loven blir til nettopp for å spesifikt nekte muslimer innreise bør det ikke være noen tvil.” (Qureshi, 2017, A).

I disse tre artiklene har Qureshi skapt et narrativ om at Staten spesifikt diskriminerer muslimer. I kapittelet om konspirasjonsteorier vil dette narrativet få en større kontekst. At vesten forsøker å ødelegge islam er ikke et narrativ Islam Net er alene om. Som jeg har påpekt er et av de gjennomgående fiende bildene vi finner hos både Islam Net og HRS Staten. Islam Net påpeker ofte at det norske statsapparatet jobber i mot muslimer som vi har sett i eksemplene over. Når det kommer til HRS er det ikke bare den norske regjering men statlige institusjoner som politiet. For å forstå hvorfor akkurat staten blir sett på som en fiende må

man forstå at det narrative som lages i denne diskursen fra begge sider henger sammen med en konspirasjons tankegang om en skjult kulturkamp og begge sider mener at staten er på motstanderens side.

4.11.4 Om kulturkamp

På samme måte som jeg har vist til hos HRS mener jeg å ha funnet den samme tropen hos Islam Net. Forskjellen ligger for det første i det faktum at hos Islam Net er de på samme måte som HRS er under angrep. Du kan se den røde tråden i artiklene om snikassimilering hvordan staten spesielt gjennom FrP fornorsker muslimer og hvordan mediene er med på å skape et negativt syn på muslimer som blir nødt til å følge de samme verdiene når det kommer til homofili og tildekking av kvinner. Islam Net snakker heller ikke om en kulturkamp direkte men det er heller den samlende oppfattelsen av artiklene jeg har sittet igjen med etter å ha lest og analysert utvalget jeg har plukket ut. En vesentlig forskjell mellom HRS og Islam Net sin kulturkamp er at Islam Net sin kamp like mye går på å angripe andre muslimer som Islam Net mener ikke er retroende. De ser på liberale muslimer som en like stor fiende da de blir anklaget for å vaske ut islam og ofre den for de vestlige verdiene som Norge innehar. Fordi det er lite kommentarer på Islam Net sine sider har jeg ikke kunnet finne bevis på mine antagelser på samme måte som hos HRS. Dette er noe som er viktig å ha med i bakhodet videre i dette avsnittet.

For å kunne vise hvor man selv står innenfor en diskurs kan det være like nyttig å presisere hvilke deltagere av diskursen man ikke er enige med. Av datasettet jeg har trukket ut fra Islam Net er det svar til kritikk og angrep på andre muslimer i samfunnsdebatten som er den mest prominente. Islam Net ser ut til å bruke mye plass på sin nettside til å angripe det de muslimene som ikke er enige i deres tolkning av islam. Dette er en indre kultur kamp som foregår mellom muslimer og andre muslimer i motsetning til den kulturkampen Islam Net har mot Staten, mediene og Norge generelt. Den første personen jeg jeg la merke til i datautvalget mitt var Ali Chisthi. Chisthi ble virkelig først kjent i den offentlige debatten etter han i 2009 holdt talen “Derfor hater jeg jøder og homofile”. I senere tid har han vært en av initiativtakerne til å slå ring om den jødiske synagogen i Oslo som en støttemarkering etter terroren i København Danmark (Thjømøe, 2015).

Etter at Chisthi kom med kritikk av Islam Net og beskrev Islam Net som “ekstremister som ikke taler på vegne av alle muslimer” skrev Qureshi et svar på kritikken som ble publisert i VG og lagt ut på Islam Net sin nettside. med overskriften “Ali Chisthi sekteriske islam kamp”. Qureshi starter artikkelen med å fortelle at den norske islamdebatten blir dratt ned i søla av Chisthi og gjør det hele om til en sekterisk kamp om hvilken retning som er best. Qureshi fortsetter videre med å vise til Chisthi bakgrunn som tilhører av sufismen og i nyere tid en sekt kalt parvezi som Qureshi mener det å nekte for hadith litteraturen er en sentral del av troen. Videre beskriver ham Chisthi progress mot en progressiv bevegelse som forneker islams rettsvitenskap i sunni retningens lovskoler og beskylder ham for å tolke islam i lys av eget begjær. Det er interessant at Qureshi bruker sufisme bakgrunnen og tilhørigheten til parvezi samtidig som han anklager Chisthi for å skape sekterisme innenfor islam. Jeg tolker Qureshis oppramsing av Chisthi forskjellige tolkninger av troen som en måte å forklare hva som ikke er rett tro og de muslimer som følger de samme retningene er om ikke en fiende, i det minste villedet. artikkelen blir avsluttet med en fastslåing av at de progressive vil prøv å omdefinere islam, men at dette kun forblir ønsketenkning (Qureshi, 2016, C). Med dette setter Qureshi progressiv islam som en fiende. Islam Net fortsetter sin kamp mot Chisthi i artikkelen “Ali Chisthi din urett er avslørt” (Mansoor 2016). Dette er et ordspill som peker på FB gruppen Chisthi har opprettet med navnet Urett avsløres som startet som en gruppe der man la ut stoff som i all hovedsak omhandlet urett mot muslimer rundt omkring i verden. Grupper per dags dato er et forum for alle typer urett med diskusjoner rundt hendelsene som blir postet der. Denne artikkelen er en fortsettelse av den samme diskusjonen fra artikkelen “Ali Chisthi sekteriske islam kamp”. Da Chisthi har svart på kritikken fra Islam Net. Dette svaret er ikke skrevet av Qureshi, men en person oppført med navnet Mansoor. Artikkelen til Mansoor er egentlig bare et lengre forsvar av Islam Net sine synspunkter og et angrep på de som mener annerledes. som i Qureshi sin artikkel blir det også her nevnt personlige forhold som Chisthi forhold til Linda Noor og hennes drift av minotenk. Deler av artikkelen tar også opp hvordan Islam Net mener Chisthi forneker “hadith, historie og lovskolene”. Dette er igjen en måte å vise hvor man selv står i denne kulturkampen som Islam Net er en del av. Samtidig kritiseres Chisthi igjen å bidra til sekterisme ved å bruke merkelapper som “bokstavtro, wahabist, salafist, ekstremist” (Mansoor 2016). Den neste “progressive” muslimen Islam Net har et sterkt fokus på er Shoaib Sultan. Sultan jobber som spesialrådgiver for antirasistisk senter og aktiv lokalpolitiker for Miljøpartiet de grønne (MDG). Han har også tidligere vært generalsekretær for Islamsk Råd Norge (Antirasistisk Senter, 2018).

Den første artikkelen som kritiserer Sultan går under tittelen “Alex og Sultan søler kaffen”. Igjen er dette en artikkel som forsvarer Islam Net sine synspunkter mot kritikk fra andre mer “progressive” muslimer. I denne artikkelen starter Qureshi med å fortelle at Alexander Mousavi og Sultan forsøker å svekke troverdigheten til Qureshi angående Islam Net sitt syn på homofili, steining og dødsstraff. Qureshi mener:

“Kronikken ble tatt godt imot av svært mange, både muslimer og ikke-muslimer. Samtidig har den blitt totalt avvist av høyreekstreme og muslimer som ønsker at islams troslære skal endres i takt med det samfunnet anser som uproblematisk å tro” (Qureshi, 2016, D).

På denne måten side stiller Qureshi de progressive muslimene med høyreekstreme. Dette er en enkel måte å angripe sine meningsmotstandere ved å vise til at andre som mener det samme tilhører en ideologi som ikke er akseptert. Videre i artikkelen viser Qureshi til Sultans snuoperasjon i spørsmålet om homofili er synd. I 2007 uttalte Sultan at homofili var synd, men når hans politiske karriere sto på spill i 2015 hadde han forandret mening. Dette mener Qureshi at viser at man ikke kan stole på Sultan. Et avsnitt av denne artikkelen brukes også til å vise til det Qureshi kaller hykleri da man ikke kritiserer USA for dødsstraff, men kritiserer Islam Net for å ønske dødsstraff ved visse lovbrudd. Som jeg har nevnt tidligere er begrepene hykler eller dobbelt moral noe som blir brukt i beskrivelsen av meningsmotstandere til Islam Net. Resten av artikkelen bruker Qureshi til å forsvare posisjonen sin i henhold til islam. I den neste artikkelen som angriper Sultan er det igjen de samme punktene som blir tatt opp. Sultan blir sammenlignet med en person som selger grisekjøtt merket som halal (Qureshi, 2016, E). Qureshi forsvarer sin posisjon i henhold til islam og bruker igjen ordet hykler:

“Det ironiske ved det hele er at påstanden om at jeg er en hykler kommer fra samme person som i 2007 sa at homofili er synd, og senere når han ble politiker og hans politiske karriere stod på spill i 2015 var det plutselig ikke lenger synd.” (Qureshi, 2016, E).

Det er også et sitat som er viktig fra denne artikkelen med tanke på tropen om en kulturkamp. Qureshi skriver:

“Å kritisere enkelte vestlige verdier som strider med de fire lovskolenes tolkning av islam, bør være smertefritt for dere. Det bør være takhøyde for at vi mener at islams verdier er bedre der det er en uenighet mellom islams verdier og Vestens verdier.”
(Qureshi, 2016, E).

Qureshi mener at det er en uenighet mellom islam og vestens verdier. Dette finnes det flere eksempler på. I artikkelen med tittelen: “Tiden for Sylvi Listhaug og FrPs snikislamofobi er over” anklager Qureshi FrP med Sylvi Listhaug i spissen for islamofobi og rasisme. Dette på grunnlag av at Qureshi får kritikk for å ikke håndhelse på personer av det motsatte kjønn.

“Jeg hilste på Listhaug med all respekt og ærbødighet og ga henne attpåtil blomster, men jeg ble ikke akseptert som norsk nok med mindre jeg trosset min religiøse overbevisning om å ikke ha fysisk kontakt med det motsatte kjønn. Det å ikke kunne respektere at andre har visse begrensninger basert på deres religion, spesielt når du er integreringsminister, er svært problematisk og fremmedfiendtlig. Man sender et signal om kulturell overlegenhet, som ikke er et ukjent fenomen i rasistisk ideologi.”
(Qureshi, 2017, B).

I dette sitatet er det to ting jeg vil ta tak i. For det første ser Qureshi seg selv som respektfull, han påpeker at dette ikke er nok for å bli akseptert som norsk. Det andre poenget er når dette ikke er nok mener han at det sender et signal om “kulturell overlegenhet, som ikke er et ukjent fenomen i rasistisk ideologi”. Hvis Qureshi sin væremåte ikke er norsk nok er dette et tegn på en kamp mellom kulturer dette mener jeg han selv viser ved å bruke ordet “kulturell overlegenhet”. Da er det en situasjon der Qureshi har sin kultur og Sylvi listhaug har sin. Siden hun ikke respekterer ham sin kultur har vi en kamp mellom hvilken kultur som skal få lov til å eksistere i det norske samfunnet. Den neste kulturelle kampen som blir lagt fram i

artikkelen handler om forbud mot hijab på barneskolen. Qureshi skriver: “Svaret hennes var at hijab er en ukultur mens sistnevnte er en del av «vår kultur» og har vært det i mange år” (Qureshi, 2017, B). Igjen er det en kollisjon mellom to kulturer som blir lagt fram som problemet.

Mye av den indre islamske kampen som Islam Net bedriver er forsvar mot kritikk det er derfor viktig å tenke over at Islam Net forsvarer sine meninger mot “progressive” muslimer. Det trenger ikke være viktig for Islam Net å skille seg fra andre muslimer med mindre de blir kritisert. Jeg mener likevel at formen på svarene fra Islam Net kan tolkes som at de bruker forsvaret til å nettopp fortelle hva som er og ikke er rett islam om ikke direkte, men ved å snakke om kritikere på en måte som etter deres standard setter dem i et dårlig lys. At de ikke følger hadith eller sunni islamske lovskoler. Qureshi går også så langt at han mener de ville vært uenige med profeten Muhammad.

4.12 Konspirasjonsteorier

Et til av fellestrekkene til jeg har funnet mellom Islam Net og HRS er at hendelser som ikke nødvendigvis er del av en større plan blir nettopp forklart som dette. Det er ikke alltid sagt rett ut, men ofte blir det heller hintet til som for eksempel Islam Net som mener det foregår en bevisst assimilering av muslimer i Norge eller HRS som henter til at staten og spesielt AP har blitt islamisert og jobber for at Norge skal bli styrt under sharia. Det er et gjennomgående perspektiv i narrative jeg har funnet i alt fra hvordan man mistenkelig gjør MSM og staten.

4.12.1 HRS i internasjonal kontekst

Som vi har sett i datautvalget til denne studien antyder HRS ofte til at det foregår en skjult kamp i Norge mellom islamister som har staten og media på sin side og dem selv og deres likesinnede. Dette konspiratoriske narrative er de ikke alene om.

I artikkelen til Rita Karlsen om påstander om hatprat fra AP rettet mot Sylvi Listhaug FrP dukker det opp et dobbelt narrativ som forteller om den samme tilstanden, der det ene narrative er en mer konspiratorisk versjon av den andre. “Islamisering foregår nokså åpenlyst for dem som ønsker mer islam i vårt samfunn, men islamistene opptrer nok mer snikende” (Karlsen 2017 14.sep). Storhaug hinter også til at den sittende regjeringen omgås med Islamister i hennes artikkel om statsminister Erna Solberg sine besøk til moskeer. Storhaug omtaler moskeene som Solberg har besøkt på denne måten:

Våre faste lesere kjenner meget godt Rabitamoskeen, Norges fremste Brorskapsmoské, frekventert av både terrorister og jihadister. Islamic Cultural Centre (ICC), som står for omtrent nøyaktig samme ideologi som førstnevnte, er også mye omtalt av oss, ikke minst da Erna Solberg hadde dialog med diverse ungdomsrepresentanter for moskélivet i Oslo (Storhaug, 2017, G).

Karlsen hinter også til at det ikke bare er staten men også moskeer som bidrar til denne islamiseringen når hun stiller det retoriske spørsmålet “Vil det overraske noen om forlaget mottar økonomisk støtte fra moskeer og den norske stat? For eksempel såkalte “dialog midler”?” (Karlsen 2017.1 okt). Å anklage Moskeer for å spre radikale tanker er ikke en ide HRS er alene om hvis vi tar et blick til USA har det kommet ut en rapport som har plukket opp en trend i USA som er meget lik. Selv Om mediebildet i USA er annerledes enn her i Norge mener jeg det er interessant å se likheten i budskapet som blir lagt fram av islamfiendtlige personer og organisasjoner.

Fear.inc rapporten går igjennom en rekke uttalelser fra forskjellige kilder som alle forsøker å tegne et bilde om at de fleste moskeene i USA er med på å spre hat og radikaliserede muslimer. David Yerushalmi fra Middle East Quarterly forteller at mer enn 80% av moskeer i USA promoterer vold. Fear.inc rapporten påpeker at dette er desinformasjon (Clifton med flere, 2011,86). En slik uttalelse alene er ikke nok for å anklager om at dette er en gjennomgående narrativ som blir repetert, men når vi ser denne uttalelsen i lys av andre uttalelser fra andre islamfiendtlige kilder kan vi se et narrativ blir skapt. Pamela Geller som omtales som en grasrot islamofob organisator forteller på CNN at “4 out of 5 mosques preach hate” (Clifton med flere 2011:86). På den konservative kanalen Fox News siterer

nyhetsankeren Bill O'Reilly grunnleggeren av Center for Security Policy Frank Gaffney. "violent extremism and sharia law is being condoned in 75 percent of the American Muslim mosques" (Clifton med flere, 2011,86). Her ser vi et narrativ som blir spredd utover flere nyhetskanaler fra flere forskjellige kilder som alle peker mot at de fleste moskeene i USA er radikale. Fear.inc rapporten påpeker at dette narrative sammen med det de kaller "stealth Jihad", imposition of Sharia law" (Clifton med flere, 2011,33). Jeg har ikke funnet et spesielt fokus på sharia lover i HRS sine artikler, men "stealth Jihad" vil jeg sammenligne med snikislamisering. Så når vi har dette i bakhodet er ikke HRS sin narrativ om islamisering og radikale moskeer et fenomen som bare oppstår i Norge, men det er mulig å finne det samme narrative i USA. Om HRS er direkte inspirert av diskursen vi finner i USA er vanskelig å si. Det er mulig at det er strukturen Islam blandet med fremmedfrykt som gir grobunn til disse tankene. Hadde det ikke vært en stor islamistisk bevegelse i verden hadde da HRS og deres meningsfeller i Norge og USA kommet med disse uttalelsene? Før angrepene på World Trade Center 11.sep 2001 i USA var ikke disse narrative utbredt. REFFFF Det var fremdeles et stort antall moskeer både i USA og Norge. Har moskeene blitt mer radikale eller har synet på Islam forandret seg? Med tanke på studien til Douglas Pratt vil man argumentere for at dette ekstreme fokuset på Islam og narrative som forteller om nærmest en invasjon av moskeer som radikaliserings punkt er til dels begrunnet av islamistisk terror.

4.12.2 Islam Net i internasjonal kontekst

Akkurat som HRS opererer heller ikke Islam Net i et vakuum. Islam Net er en del av en mye større internasjonal bevegelse og det første tegnet på dette er alle de utenlandske gjesteforeleserne de inviterer til sine arrangementer. Qureshi har også bakgrunn fra en av de mest suksessfulle misjonerende organisasjoner innen Islam kalt Tabligh jama`at (TJ). TJ er en ultra konservativ bevegelse som ble grunnlagt i respons til hinduistisk misjonering i Mewat India under britisk styre på 1920-tallet. Qureshi som er vokst opp rett utenfor Oslo på Rasta i Lørenskog sammen med sin far som har vært medlem i TJ i lang tid. (Bangstad, 2014, s. 59). Denne forbindelsen forbinder Islam Net med en større global bevegelse og som nevnt tidligere er de foredragsholderne som Qureshi inviterer til forelesninger i regi av Islam Net et bevis for dette. Da Islam Net skulle holde et foredrag til Islam Net i Oslo valgte Qureshi og invitere Abdurraheem Green (født i Tanzania 1964 med navnet Anthony Green), en velkjent

britisk konvertit og salafi misjonær. Det kan se ut til at Green har håndplukket Qureshi for å lede salafi Dawa forsøk i Norge. (Bangstad, 2014, s. 59). Green har sammen med Yusuf Chambers (en annen britisk konvertit) startet opp Green and Chambers consulting. Green and Chambers consulting er en del av et globalt salafi misjonerende nettverk som senterer seg rundt en kontroversiell indisk muslim, TV evangelisten Zakir Naik og hans Islamic Research foundation (IRF) som holder til i Mumbai, India. Naik som også er en del av en større islamsk tv nettverk kalt Peace TV ble i 2010 nektet adgang til England på grunn av uakseptabel oppførsel. Grunnlaget for dette virker å være en rekke kontroversielle uttalelser angående opprinnelsen til terrorangrepet mot World Trade Center i USA 11. september 2001 (Bangstad, 2014, s. 60). Ser man dette i lys av andre kontroversielle foredragsholdere Islam Net har invitert som Imam Zulqarnain Madani som også har konspirert om hendelsene rundt 11. september angrepene (Bangstad, 2014, s. 56) kan man begynne å se et mønster og forstå hvordan Islam Net opererer innenfor en større kontekst.

4.12.3 Arbeiderpartiet

En viktig del av narrative som jeg har funnet hos HRS og Islam Net går på at staten jobber i det skjulte eller som HRS påstår har en helt åpenlys agenda som går på at Norge islamiseres. I dette avsnittet vil jeg se nærmere på hvordan AP (AP) har fått en spesiell posisjon hos HRS.

For å forstå dette fokuset på AP har jeg brukt boken til Sindre Bangstad Anders Breivik *The Rise Of Islamophobia* og artikkelen til John Færseth om konspirasjonsteorier med tittelen *Det «totalitære» AP*. At AP har en skjult og totalitær agenda er ikke en ny påstand. Allerede i 1927 ble AP var den nasjonalkonservative og antikommunistiske organisasjonen fedrelandslaget skeptiske til AP og mente at selv om de hadde trukket seg frivillig fra regjering etter å ha erklært at deres oppgave var og forberede en overgang til sosialisme ble dette sett på som et taktisk spill fra AP sin side (Færseth, 2015).

Den forestillingen konspirasjoner om AP i dag inneholder er knyttet til Islam og kommer med påstander om at AP driver med en slags politisk taqiyya og med dette vil ødelegge samfunnet slik vi kjenner det. Det som en gang var frykt for kommunister har i dag blitt erstattet av muslimer (Færseth, 2015).

Jeg har likevel funnet spor av frykt for begge deler i kommentarfeltet til HRS noe som viser at det ene utelukker ikke det andre AP blir fremdeles beskyldt for å være kommunister samtidig som de er islamiserte. Det ene utelukker altså ikke det andre for mange av de som ser denne konspirasjonen for å være sann.

Da vil vi ha fått noe så rart som et politisk parti karakterisert av en mix av sosialisme og fascisme, som er autoritært og teokratisk. Dette partiet vil, av demografiske årsaker, i løpet av ett til to stortingsvalg være tredje størst. Og derfra vil oppslutningen i prosent kun gå en vei (Storhaug, 2017b).

Denne kommentaren under artikkelen som omhandler islamiseringen av AP peker på at AP vil være et parti som er sosialistisk, fascistisk, autoritært og teokratisk. Det teokratiske elementet i denne kommentaren tilegnes islam. Det er derfor mulighet for at både de gamle konspirasjonene om AP sin lefling med kommunisme og revolusjon blandes sammen med tanken om at AP forsøker å gjøre Norge om til et Islamsk teokrati. En annen interessant tanke som Færseth skriver om er at AP ofte blir knyttet til det offisielle Norge.

Som et parti som har vært i regjering gjennom store deler av etterkrigstida er det nok mange som forbinder AP med staten og alt som hører med. Hvis AP oppfattes som synonymt med det offisielle Norge, er det nok lett å kanalisere misnøye den veien, sier hun (Færseth, 2015).

Dette kan gi forklaringer på en del av tendensene jeg har sett hos HRS. Selv om AP ikke har sittet i regjering den perioden jeg har studert er det likevel et enormt fokus på nettopp AP og deres virke. Det finnes artikler i utvalget som setter for eksempel Erna Solberg i et negativt lys med tanke på omgang med det HRS kaller islamister, det er likevel en overrepresentasjon når det kommer til fokus på AP i datautvalget selv i artikler som ikke omhandler AP direkte. Eksempler på dette kan vi finne i en artikkel om islamsk råd som avsluttes med:

Ellers minner jeg om hva som skjedde under karikaturkrisen i 2006. Daværende kulturstatsråd, Trond Giske (Ap), kalte inn lederen av IRN og donerte 500 000 skattekroner til årlig drift av rådet. Det kalles appeasement. «Dialogarbeid» het det den gang (Storhaug, 2017e).

Artikkelen blir skrevet om i 2017. AP blir likevel trukket inn til slutt da de har gitt penger. I artikkelen jeg nevnte over som egentlig handler om Solberg (H) blir det også beskrevet hvordan Jens Stoltenberg er på hugget for å sanke stemmer hos muslimer.

Nå har vi gjennom årene sett at Ap-statsråder også var på hugget når id skulle feires. «Id er en viktig høytidsdag i Norge», som Jens Stoltenberg formulerte seg i en videohilsen som statsminister (Storhaug, 2017g)

Dette fokuset på AP fra HRS sin side gir gjenklang i kommentarene under artiklene. I artikkelen om islamisering av AP forsøker en debattant å regne ut hvor mange prosent av ikke-vestlige innvandrere som stemmer på AP.

Så vidt jeg husker utgjør ikke-vestlige stemmeberettigede 7% av alle velgere i Norge, og 80% av disse stemmer AP, mens de resterende i hovedsak stemmer andre partier på venstresiden. Det skulle bety at AP henter ca. 6% av sin oppslutning i denne gruppen pr. i dag. Og gruppen som helhet øker dramatisk hurtig, som følge av familiegjenforening, fødsler og asylinnvandring. (Storhaug, 2017b)

Narrativet om at AP forsøker å selv styres av muslimer konstateres litt lenger ned i kommentaren med påstanden om at “dette er jo den fremtiden AP har bestilt” (Storhaug, 2017 B). Denne påstanden reflekterer også det poenget som kommer fram i Færseth artikkelen om at AP blir knyttet til den offisielle Norge. Det spiller ingen rolle hvem som er i regjering det er AP som har lagt rettesnoren for hvordan fremtidens Norge skal se ut.

En av kjennetegnene til konspirasjoner er at de er selektive i informasjonen de velger å fokusere på og inneholder ofte logiske brister (snl.no/konspirasjonsteorier). Et av de mest åpenbare logiske bristene HRS har, om at staten forsøker å islamisere Norge finner man i støtten de selv får av det offentlige. HRS mottar 1.8 millioner kroner i statsstøtte for budsjettet som ble lagt fram i 2017. Dette er noe HRS ikke ser ut til å bry seg om når de gang på gang forsøker å vise til at staten i det islamiserer Norge. Det ville vært enkelt for regjeringen og fjernet støtten da den har fått mye kritikk, de velger likevel å beholde den. Dette ser ikke ut til å være nok for HRS som fortsetter å tviholde på narrativet om at staten er en fiende for det norske folk.

Islam Net har også et konspiratorisk språk når det kommet til staten. Hoved anklagen som jeg har funnet ligger i det Qureshi kaller snikassimilering, Sylvi Listhaug blir også anklaget for snik islamofobi. ordet snik er i seg selv setter en viss standard og det antyder at det er en skjult agenda. Det samme gjelder ordet hykler som jeg også har poengtert er et begrep Islam Net ofte bruker. Jeg mener at anklagene om skjulte agendaer og anklager om at staten later som den vil integrere, men egentlig har som mål og assimilere muslimer er med på å bygge opp under en konspiratorisk narrativ om vesten mot muslimer som er en del av den større tropen om kulturkamp. Det er også interessant og se at Islam Net har blitt brukt av politiet for å holde foredrag om radikaliserings til HRS sin store misnøye. Her ser vi på nytt en logisk brist på samme måte som vi finner hos HRS. Hvis staten faktisk ønsket å assimilere muslimer eller i verste tilfelle ødelegge islam i henhold til krigen mot islam konspirasjonen ville det vært kontraproduktivt å ansette Islam Net som foredragsholdere for politiet som da er en del av staten. Dette blir ignorert i narrativet om en stat som forsøker å assimilere muslimer i det skjulte.

4.12.4 Konspirasjonsteorier, islamisme og terrorisme

Jeg har allerede vært inne på temaet om Breivik og hans tilknytning til konspirasjonsteorier. Jeg har også kort snakket om Islam Net sine foredragsholdere som har støttet konspirasjonsteorier. I dette avsnittet vil jeg ta en enda nærmere kikk på sammenhengen mellom konspirasjons teorier og terrorisme.

Dette er interessant for problemstillingen i oppgaven da som jeg har vist både HRS og Islam Net har en tilknytning til konspirasjonsteorier. De tror ikke på de samme konspirasjonsteoriene, men de ser ut til å oppfylle hverandres bilde av hvordan verden ser ut i disse konspirasjonsteoriene.

En av de mest kjente konspirasjonsteoriene som har blitt spredd av islamister i den islamske verden er tanken om at det foregår en stor ondskapsfull konspirasjon mot islam. Et eksempel finner vi i den prominente islamisten Sayyid Qutb en av de mest innflytelsesrike islamistiske skribentene som også var med på å grunnlegge det muslimske brorskap som jeg har nevnt tidligere i studien. I boken *Milestones* skriver han:

The Western ways of thought ... [have] an enmity toward all religion, and in particular with greater hostility toward Islam. This enmity toward Islam is especially pronounced and many times is the result of a well-thought-out scheme the object of which is first to shake the foundations of Islamic beliefs and then gradually to demolish the structure of Muslim society. (Qutb, 1981, 116)

I dette sitatet ser vi klart og tydelig en tanke om at det er en gjennomtenkt plan om å ødelegge islams fundament og muslimske samfunn. Qutb blir også beskrevet som en av de største inspirasjonskildene til Osama bin Laden. Som var lederen til den beryktede terroristorganisasjonen Al-Qaida (McGregor, 2005). Det er nettopp denne tanken om at vesten har en plan for å ødelegge den islamske veien som ser ut til å være en av grunnene til Osama bin Laden sitt engasjement. I en fatwa fra 1998 erklærer Bin Laden at å drepe "Americans and their allies—civilians and military—is an individual duty for every muslim who can do it in any country in which it is possible to do it,". Grunnlaget for denne fatwaen var blant annet amerikanske tropper stasjonert i Irak og USA sin støtte til Israel. Et annet poeng som også kommer fram i denne fatwaen er tanken om en konspirasjon mot islam fra vesten:

All these crimes and sins committed by the Americans are a clear declaration of war on Allah, his messenger, and Muslims. And ulema have throughout Islamic history

unanimously agreed that the jihad is an individual duty if the enemy destroys the Muslim countries. (The Federation of American Scientists, 1998)

Her ser vi hvordan tanken om en konspirasjon går fra å være en tanke hos Qutb til en faktisk befaling om å utøve terrorisme fra Osama bin Laden. Å ha dette i bakhodet er viktig med tanke på at ytringer som er konspiratoriske og gir forklaringsmodeller på lidelse kan være farlig. Når Islam Net bruker en retorikk som antyder at staten i det skjulte jobber for å assimilere muslimer faller dette rett inn i den samme tankegangen om at vesten forsøker å ødelegge islam som en helhet. Assimilering er i ytterste konsekvens en dødsdom for islam slik Islam Net ser det. Det er ikke lang vei fra denne tankegangen til å se det nødvendig å forsvare islam med vold. Dette steget tok Osama bin Laden og han fikk som kjent mange tilhengere som kjempet for ham i denne “krigen” som de selv ser på som en forsvarskrig mot vestens konspirasjon mot muslimer og islam. Det samme steget tok også Anders Biving Breivik da han utførte terroraksjonen sin den 22.juli. Når han valgte ut AP som mål var dette på grunn av konspirasjonsteorier rundt AP og deres rolle i islamiseringen av Norge. Konspirasjonsteoriene som leder til terrorisme handler ikke direkte om de partene av diskursen jeg har valgt å studere. Det er ikke HRS eller Islam Net som er “skurken” i de forskjellige konspirasjonene. Dette kan derfor ikke sies å være et argument for gjensidig radikaliserings, men kan vise oss hvor like disse narrative hos de to organisasjonene er jeg vil også argumentere for at når det kommer til HRS er Islam Net en stor bidragsyter til materialet HRS bruker for å støtte opp under denne konspirasjonen om en kulturkamp som utkjemper mellom vesten og islam. Jeg har funnet et eksempel på at Islam Net på sin side også kan underbygge konspirasjonen om en agenda mot muslimer i artikkelen som omhandler hatpredikanter. FrP har foreslått et forbud mot innreise for hatpredikanter og Islam Net stiller spørsmålet “er Hege Storhaug en hatpredikant?” (Qureshi, 2017, A).

I dette tilfellet blir Storhaug som da er en nøkkelperson i HRS brukt for å vise at staten faktisk har en agenda som behandler muslimer annerledes i Norge. Er dette et tegn på at HRS sitt arbeid er med på å øke mistroen blant muslimer til den norske stat?

5 Diskusjon

Etter å ha analysert alle nettartikler og kommentarfelt er det mulig å si noe om hvorvidt min hypotese om gjensidig radikaliserings er å finne i utvalget.

5.1 Gjensidig radikaliserings?

Når det kommer til teorien om gjensidig radikaliserings kan jeg ikke si å ha funnet nok bevis for at det foregår en gjensidig radikaliserings mellom HRS og Islam Net på lik linje med den som omtales i artikkelen til Douglas Pratt. Dette betyr ikke at det ikke eksisterer. Det er vanskelig å måle denne radikaliserings på måten jeg har gjort, gjennom analyse av nettartikler og kommentarfelt. Det er et par grunner til dette. For det første må jeg vite med sikkerhet at det er nettsidene HRS eller Islam Net som direkte har ført til en radikaliserings. Selv om jeg finner sterk kritikk av Islam Net blant HRS sine lesere er det ingen oppfordring til vold eller andre kriminelle uttalelser. Jeg har også lagt merke til at det er en del slettede kommentarer under HRS sine artikler. Flere av dem har vært de mest likte kommentarene noe som får meg til å tro at det ikke var personene som kommenterte som slettet dem selv men heller en moderator hos HRS. En av grunnene jeg kan se for meg er at HRS nettopp sletter kommentarer som går over grensen til norsk lov, for eksempel ved oppfordring til vold. Dette gjør det enda vanskeligere for meg å måle en radikaliserings da bevisene for at noen har blitt radikaliserings og er villige til eller ønsker voldsutøvelse mot muslimer er blitt fjernet. Det er også slik at de som har blitt radikaliserings og ønsker voldelige løsninger sannsynligvis ikke ønsker at andre vet dette om dem. Politiet overvåker internett og hvis man skulle ønske og terrorisere muslimer ville man fort havnet i deres søkelys hvis man reklamerte for dette i kommentarfeltet hos islamfiendtlige organisasjoner som HRS. Det er likevel noen interessante funn i oppgaven som peker mot gjensidig radikaliserings. Jeg vil påstå at det er et argument for at HRS skaper frykt blant sine lesere ved å vise til Islam Net. Som jeg har vist i analysedelen er det mye fokus på Islam Net hos HRS. Dette tenker jeg kan bidra til å skape islamofobi og overreaksjoner mot Islam blant HRS sitt publikum.

Når det kommer til Islam Net og deres fokus virker dette å være delt. På den ene siden har de et sterkt fokus på at staten og det norske folk driver en skjult kamp mot muslimer for å assimilere dem. Men på den annen side mener jeg ut fra mitt utvalg at de også bruker mye fokus på kritikk fra andre muslimer. Det er også viktig å poengtere at jeg mener at Islam Net er med på å gi argumentene til HRS mer kjøtt på bena. Dette skjer ved at Islam Net oppfyller et bilde av muslimer som HRS ønsker og få frem. Uten en organisasjon som Islam Net ville HRS manglet mye av det materialet HRS viser til når de forsøker kritisere Islam. Når vi ser dette i sammenheng med at Islam Net selv mener at mediene hindrer det de vil kalle integrering.

Denne siste runden i islamdebatten går i hovedsak mellom konservative og progressive krefter. Påstanden til disse progressive debattantene, er at grupper som Islam Net skader integreringen og samfunnsdeltakelsen til muslimer, at de skaper skiller, sekter og hat. Men de tar fullstendig feil. Skillene, hatet, og sekterismen finnes allerede. Men det er ikke konservative muslimers feil. Her må mediene bære skylden (Osman, 2016).

Og Staten forsøker å assimilere Muslimer:

Leser vi kritikken mot imamens uttalelser ser vi at det argumenteres for at imamen må integreres. Men når vi leser definisjonen av begrepene «integrering» og «assimilering» minnes det mer en om et totalitært krav om å assimilere den annerledestenkende imamen (Qureshi, 2016, A).

Når vi da har organisasjoner som HRS som kritiserer det meste av tiltak som prøver å inkludere muslimer. For eksempel at statsministeren besøker en id feiring (Storhaug, 2017, G). Vil dette eventuelt kunne føre til radikalisering blant Islam Net sine tilhengere og andre muslimer. Et annet poeng er at en del begreper vi ser hos Islam Net virker inspirert av uttalelsen til Siv Jensen om snikislamisering. Islam Net bruker ord som snikassimilering og

snikislamofobi. Da ordet snik i seg selv antyder noe uærlig og konspiratorisk vil dette også kunne sies å være en form for gjensidig radikaliserings av ordbruk der retorikken blir tillspisset ved å inspireres av motparten. Når Siv Jensen og HRS bruker dette ordet har det blitt plukket opp hos Islam Net og brukt som en beskrivelse av deres perspektiv og på den samme måten som det vekker en frykt for skjulte krefter hos HRS sine lesere vil jeg mene at det vil ha den samme effekten for de som leser Islam Net sine artikler.

Når jeg likevel har fokusert på forholdet mellom Islam Net og HRS har jeg funnet noe jeg finner interessant. Det er noen likheter i hvordan HRS og Islam Net ser samfunnet vårt og dette vises i de forskjellige narrative jeg har funnet.

5.2 Speilvendte narrativ

Jeg har ikke funnet klare indikasjoner på gjensidig radikaliserings mellom HRS og Islam Net, men det er likevel noen interessante likheter i narrative jeg har funnet i analysen. Både Islam Net og HRS anklager staten for enten å ville islamisere Norge slik HRS mener, eller i det skjulte å ville assimilere muslimer slik Islam Net legger det frem. Begge organisasjonene er også veldig skeptiske til media og mener mediene er en del av denne til tider skjulte kampen mot deres eget ståsted.

Jeg har også funnet tegn på konspirasjonstenkning i begge organisasjonene relatert til denne skepsisen for staten og mediene. Det jeg finner interessant er at ingen av posisjonene de inntar kan være sanne samtidig. **Som jeg har påpekt får HRS støtte av staten og Islam Net har blitt brukt av politiet for å forelese om radikaliserings.** Dette fenomenet velger jeg å kalle *speilvendte narrativ*. De har like narrativ - de er bare på hver sin side av diskursen og setter seg selv som et offer for et angrep fra det etablerte samfunnet med mediene og staten i spissen.

De har det samme narrativ, men befinner seg i hver sin ytterkant av diskursen. Derfra forstår de begge seg selv som et offer, angrepet av det etablerte samfunn med mediene og staten i spissen.

En mulig årsak til at disse speilvendte narrative er å finne, har å gjøre med medias rolle i diskursen. Både islam Net og HRS anklager mediene for å støtte motparten. Grunnen

til dette mener jeg er det fenomenet som kalles *medialisering*. På grunn av medielogikken som søker drama, polarisering og simplifisering (Hjarvard og Løvheim 2012 96) vil det alltid finnes argumenter for at mediene dramatiserer og forenkler deres egen posisjon. Islam Net viser til artikler de mener polariserer samfunnet. HRS på sin side angriper mediene for å være blåøyde. På denne måten blir mediene en del av konflikten de selv skriver om. Dette gjelder også HRS og Islam Net selv som vi ikke må glemme er en del av mediebildet.

6 Avsluttende oppsummering

Det er tegn på gjensidig radikalisering mellom HRS og Islam Net. Jeg har ikke funnet nok bevis for at jeg med sikkerhet kan si at dette skjer mellom disse organisasjonene. Jeg vil likevel si at Islam Net gjør det lettere for HRS å skape et bilde av muslimer og av islam slik de ønsker at deres lesere skal se dem. Jeg har også funnet tegn på at Islam Net blir inspirert av retorikken til deres motstandere. Denne retorikken tegner et bilde av en kulturkamp i Norge som foregår i det skjulte. Det er staten og mediene i all hovedsak som står bak dette. Dette ser vi gjelder for både Islam Net og HRS. Det var når jeg oppdaget dette at jeg valgte å bruke begrepet speilvendte narrativ, som viser til at både Islam Net og HRS opplever at de er i en kulturkamp, men at motparten får hjelp av staten og mediene. Begge organisasjonene har en konspiratorisk tankegang og spesielt HRS bruker Islam Net som et bevis for at de har rett i påstanden om at Norge islamiseres. Jeg tror noe av grunnen til at begge organisasjonene klarer å se den samme virkeligheten men speilvendt handler om at begge organisasjonene befinner seg på ytterpunktene av diskursen. Når man er på ytterpunktet av en diskurs kan nøytralitet se ut som tilhørighet til motparten. Dette sammen med media som med en økende medialisering simplifiserer og sensasjonaliserer nyheter skaper fort et fiendebilde hos de som leter etter skjulte sammensvergelses med onde hensikter. Jeg vil også påpeke at selv om HRS og Islam Net selv ikke er voldelige eller oppfordrer til vold legitimerer de synspunkter som andre voldelige grupperinger/personer har. Breivik som nevnt var sterkt opptatt av islamiseringen av Norge og AP sin rolle i dette. HRS er absolutt en pådriver for denne konspirasjonsteorien. Islam Net på sin side er også med på å legitimere konspirasjonsteorien om at staten forsøker å ødelegge islam. Dette faller også inn i en konspirasjonsteori om vesten sin sammensvergelse mot islam på en global skala. Islam Net legitimerer med dette et synspunkt som i ytterste konsekvens radikaliserer og fører til terror.

6.1 Veien videre

Etter å ha gjort denne studien er det et par punkter jeg ville ha forandret på i det norske samfunnet med tanke på fremmedfrykt og islamofobi. Jeg tenker en del av skylden kan

tillegges mediene. Selv om den norske islamdiskursen har fått skryt av C Rex ved universitetet i Oslo:

Frps relativt høye oppslutning og en åpen innvandringsdebatt har gjort det vanskeligere for den ekstreme høyresiden å mobilisere i Norge, sier Jacob Ravndal (...) I sin ferske doktorgradsavhandling har Ravndal kartlagt terrorangrep og de mest alvorlige voldshendelsene begått av høyreekstremister i 18 vesteuropeiske land mellom 1990 og 2015. Det har blitt færre terrorangrep og alvorlige voldshendelser, ifølge forskeren. (...) Risikoen for høyreekstrem vold øker når man har en kombinasjon av høy innvandring, lav oppslutning til innvandringskritiske partier og få kanaler for innvandringskritikk, der ytterliggående aktører får selge inn sin innvandringskritiske fortelling. (Vestheim, 2017)

Jeg mener det er media som må ta ansvar å sørge for at de klarer å skille mellom sunn religionskritikk og skadelig kritikk. Som Ravndal nevner er det en åpendiskurs som holder ytterpunktene utenfor samtalen. Jeg ser derfor ikke poenget med å gi så mye spalteplass til en organisasjon som Islam Net. Når VG stiller Qureshi mot Sylvi listhaug til debatt forstår jeg at dette skaper seere, men får vi noe samfunnsnyttig ut av dette? De som er skeptiske til muslimer vil jeg tro ikke ser denne debatten for å få et bedre bilde av muslimer etterpå. Jeg vil også tro at muslimer som ser at denne debatten blir satt opp ikke vil føle seg godt representert av en person som allerede har det stigmaet som Qureshi har. Vi ender da opp i en debatt som skaper mer splid mellom det norske samfunnet og muslimer. Jeg tenker det ville vært mer samfunnsnyttig og gitt muligheten til mer moderate muslimer å debattere mer moderate religionskritikere. Det er viktig å ha en nyansert debatt og det er viktig å ikke feie problemer under teppet. Jeg tenker det ikke har noe for seg å simplifisere og blåse opp problemer som omhandler muslimer ved å sette ytterpunktene opp mot hverandre da vi ender opp med å se denne gjensidige radikaleringen på tv.

Litteraturliste

Abdel-Fadil, M. (2016). Conflict and Affect Among Conservative Christians on Facebook. *Heidelberg Journal of Religions on the Internet*. 2016, 11, 1-28 doi:

<http://dx.doi.org/10.17885/heiup.rel.2016.0.23625>

Ahmed, A. (08.06.2016). Hvor høyt må jeg skrike for å bli en av de skamløse?. *Islam Net*. Hentet fra. [<http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/200-hvor-hoyt-ma-jeg-skrike-for-a-bli-en-av-de-skamlose>]

Antirasistisk Senter. (2018) *Shoaib Sultan*. Hentet fra <https://antirasistisk.no/author/shoaib/>

Bangstad, S. (04.08.2017) Stans statsstøtten til HRS. *Vårt Land*. Hentet fra

<http://www.verdidebatt.no/innlegg/11700335-stans-statsstotten-til-hrs>

Bergens Tidende (2006, 24.oktober) FrPs fasadevask. *Bergens Tidende*. Hentet fra

<http://www.bt.no/btmeninger/leder/FrPs-fasadevask-113080b.html>

Cliton E., A. Wajahat, M. Duss, L. Fang, S. Keyes, and F. Shakir (2011) Fear,inc.: The Roots of the Islamophobia Network in America. *Center for American Progress*. Hentet fra <https://www.scribd.com/document/63489887/Fear-Inc-The-Roots-of-the-Islamophobia-Network-in-America>

Dagbladet (2009, 21.Februar) Siv Jensen advarer mot snikislamisering. *Dagbladet*. Hentet fra

http://www.dagbladet.no/2009/02/21/nyheter/politikk/innenriks/FrP/siv_jensen/4966977/

Pratt, D. (2015) Islamophobia as Reactive Co-Radicalization. *Islam and Christian-Muslim Relations* 26:2, pages 205-218.

Dyrendal, A. (2018) Konspirasjonsteori. *Store norske leksikon*. Hentet fra

<https://snl.no/konspirasjonsteori>

Fairclough, N. (2013). *Critical discourse analysis*. London: Routledge

Furuly G. J. (2017, 12.oktober) Regjeringen vil gi 1,8 millioner til Human Rights Service. *Aftenposten*. Hentet fra https://www.aftenposten.no/norge/i/L8zV4/Regjeringen-vil-gi-1_8-millioner-til-Human-Rights-Service

- Garvik, O. & Tjernshaugen, A. & Berg, LP. (2018, 27. mars). Regjeringen Solberg. I *Store norske leksikon*. Hentet 6. mai 2018 fra https://snl.no/Regjeringen_Solberg.
- Grue, J. (2011). Maktbegrepet i kritisk diskursanalyse. I Veum. Aslaug; Hitching, Tonje Raddum & Nilsen, Anne Birgitta. (Red.), *Diskursanalyse i praksis. Metode og analyse* (s.112-135). Kristiansand: Høyskoleforlaget
- Hammerstad, K. (2009, 4.februar).Sier ja til politi-hijab. *VG*. Hentet fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/sier-ja-til-politi-hijab/a/557905/>
- Hansen, P, B. (22.03.2018). Eventyrlig medlemsvekst i Rødt. Rødt. Hentet fra. <https://xn--rdt-0na.no/eventyrlig-medlemsvekst-i-rodt?v=4s931AT0OE0GedxJ8FVpYI>
- HRS. (2018) Om HRS. Hentet fra. <http://www.rights.no/om-hrs/>
- International Crisis Group (02.03.2005) Understanding Islamism. Hentet fra. <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/understanding-islamism>
- Islam Net (02.12.2016) Islam Net – *Det Islamske Nettverk*. Hentet fra [<http://islamnet.no/om-oss/om-islam-net>]
- Justis- og beredsskapsdepartementet (06.2014). Handlingsplan mot radikaliserings og voldelig ekstremisme. Handlingsplan. Hentet fra: https://www.regjeringen.no/contentassets/c74e3bb8914f41abaad0ac713ac24983/handlingsplan-mot-radikaliserings-og-voldelig-ekstremisme_2014.pdf (15.01.18).
- Karlsen, R. (01.10. 2017a) Norsk «fordomsfritt» forlag pøser på med fordommer mot nordmenn. *HRS*. Hentet fra. <https://www.rights.no/2017/10/norsk-fordomsfritt-forlag-poser-pa-med-fordommer-mot-nordmenn/> (20.01 2018)
- Karlsen, R. (14.11. 2017b) Klar for litt mer hatprat?. *HRS*. Hentet fra. <https://www.rights.no/2017/09/klar-for-litt-mer-hatprat/> (20.01 2018)
- Kozinets, R. W. (2015). *Netnography. Redefined*. London: Sage Publishing
- Mansoor. (04.08.2016). Ali Chishti, din urett avsløres!. *Islam Net*. Hentet fra. <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/214-ali-chishti-din-urett-avsløres>

McGregor, A. (04.05.2005). Al-Qaeda's Egyptian Prophet: Sayyid Qutb and the War On Jahiliya Publication: *Terrorism Monitor Volume: 1 Issue: 3*. Hentet fra.

<https://jamestown.org/program/al-qaedas-egyptian-prophet-sayyid-qutb-and-the-war-on-jahiliya/>

NTB. (21. 03. 2018). Kraftig medlemsvekst for FrP etter Listhaug bråk. Aftenposten. Hentet fra <https://www.aftenposten.no/norge/politikk/i/ngO3mo/Kraftig-medlemsvekst-for-FrP-etter-Listhaug-brak>

Offentlig ansatt. (21.08.2017). Faten tar valget hos NRK i hijab. HRS. Hentet fra.

<https://www.rights.no/2017/08/faten-tar-valget-hos-nrk-i-hijab/>

Osman, M, Abdullah. (24.08.2016). Islam-debattens skadelige effekt på integrering. Islam Net. Hentet fra. <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/223-islamdebattens-skadelige-effekt-pa-integrering>

Polletta, F., P. C. B. Chen, B. Gharrity Gardner, A. Motes (2011) The Sociology of Storytelling. *Annu. Rev. Sociol*, 2011.37:109-130. Doi:10.1146/annurev-soc-081309-150106

Sjetne, M, Ole. (22.03.2018) 450 nye medlemmer i arbeiderpartiet. P4. Hentet fra.

<https://www.p4.no/nyheter/450-nye-medlemmer-i-arbeiderpartiet/artikkel/729669/>

Qureshi, Fahad. (19.01.2016a) Imamdebatten: Et tilbakeskritt for det frie demokratiske Norge. Islam Net. hentet fra. [<http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/187-imamdebatten-et-tilbakeskritt-for-det-frie-demokratiske-norge>]

Qureshi, F. (29.04.2016b) Undergraver Islam Net norske verdier?. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/198-undergraver-islam-net-norske-verdier>

Qureshi, F. (28.05.2016f) Aina Stenersen er dobbeltmoralsk. *Islam Net*. Hentet fra.

[<http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/206-aina-stenersen-er-dobbeltmoralsk>]

Qureshi, F. (29.06.2016d) Alex og Sultan sØler kaffen. *Islam Net*. Hentet fra

<http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/209-alex-og-sultan-soler-kaffen>

Qureshi, F. (01.08.2016 g) Parallellsamfunn dannes når muslimer ekskluderes. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/211-parallellsamfunn-danne>

Qureshi, F. (02.08.2016 c) Ali Chisthis sekteriske islamkamp. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/213-ali-chisthis-sekteriske-islamkamp>

Qureshi, F. (03.08.2016e) Shoaib Sultan, er det ikke på tide å endre innpakningen?. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/212-shoaib-sultan-er-det-ikke-pa-tide-a-endre-innpakningen>

Qureshi, F. (21.07.2017a) FrPs innreiseforbud undergraver ytringsfriheten og rettsvesenet. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/260-frps-innreiseforbud-undergraver-ytringsfriheten-og-rettsvesenet>

Qureshi, F. (08.09.2017b) Tiden for Sylvi Listhaug og FrPs snikislamofobi er over. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/264-tiden-for-sylvi-listhaug-og-frps-snikislamofobi-er-over>

Sadat, N. (22.08.2016) Snikassimilering av muslimer. *Islam Net*. Hentet fra <http://islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/222-snikassimilering-av-muslimer>

Sayyid, Q. (1990). *Milestones*. Indianapolis: American Trust

Skevik, E. (2009, 24 Februar). Her er FrPs skremme-liste .VG. Hentet fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/FrP/her-er-FrPs-skremme-liste/a/547399/>

Storhaug, H. (25.04.2016c) Hva regnes som ekstremisme?. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2016/04/hva-regnes-som-ekstremisme/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (20.07.2016a) Islam Nets venn bannlyses i Bangladesh. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2016/07/islam-nets-venn-bannlyses-i-bangladesh/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (03.10. 2016b) Naiviteten ser ut til å være endeløs. Nå politiet. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2016/03/naiviteten-ser-ut-til-a-vaere-endelos-na-politiet/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (28.03.2017e). Fred være med Islamsk Råd som viser sitt sanne ansikt. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/03/fred-vaere-med-islamsk-rad-som-viser-sitt-sanne-ansikt/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (16.06. 2017a). Vennen til Islam Net i Norge nektes innreise til Danmark. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/06/vennen-til-islam-net-i-norge-nektes-innreise-til-danmark/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (25.06.2017g). Solberg fortsetter flørten med totalitære krefter. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/06/solberg-fortsetter-florten-med-totalitaere-krefter/>

Storhaug, H. (09.08.2017f). Blir Europas fremtid fundamentalisme?. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/08/fundamentalismen-okker-blant-de-unge/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (05.09.2017d) Debatt mellom Listhaug og Qureshi: Vet VG hva nazisme er?. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/09/debatt-mellom-listhaug-og-queshi-vet-vg-hva-nazisme-er/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (07.09.2017b) Islamiseringen av Ap. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/09/islamiseringen-av-ap/> (18.04 2018)

Storhaug, H. (24.10.2017c) Aftenposten sliter noe veldig med islam. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/10/nei-ikke-skyld-pa-islam/> (20.01 2018)

Storhaug, H. (28.11.2017h) Norske medier lider av langt fremskreden islamofili. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2017/11/norske-medier-lider-av-langt-fremskreden-islamofili/>

Thabit, U. (03.06.2016b) Jeg velger ikke klær for å tilfredsstille deg. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/203-jeg-velger-ikke-klaer-for-a-tilfredsstille-deg>

Thabit, U. (21.06.2016b). Niqab signaliserer kun at jeg er muslim. *Islam Net*. Hentet fra <http://www.islamnet.no/aktuelt/samfunnsdebatten/item/205-niqab-signaliserer-kun-at-jeg-er-muslim>

The Federation of American Scientists. (1998). Jihad Against Jews and Crusaders. *The Federation of American Scientists*. Hentet fra <https://fas.org/irp/world/para/docs/980223-fatwa.htm>

Thorsen, D. E. (2018, 8. mars). Radikal. *Store norske leksikon*. Hentet fra <https://snl.no/radikal> (29.03.2018)

VG (2009, 22. Februar). Siv Jensen høster storm etter snikislamisering-innspill. *VG*. Hentet fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/siv-jensen-hoester-storm-etter-snikislamisering-innspill/a/548316/>

Østlie, N. H. (15.06.2016a). Når politiet bruker radikale muslimer for å forebygge radikaliserings av unge muslimer. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2016/04/nar-politiet-bruker-radikale-muslimer-for-a-forebygge-radikaliserings-av-unge-muslimer/> (20.01 2018)

Østlie, N. H. (20.09.2016b). Hæ, kritiske spørsmål her i VG...?. *HRS*. Hentet fra <https://www.rights.no/2016/09/hae-kritiske-sporsmal-her-i-vg/> (20.01 2018)

Åsebø, S. (09.06.2017) Anders Behring Breivik har skiftet navn. *VG*. Hentet fra <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/3AL7e/anders-behring-breivik-har-skiftet-navn>

